

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Lønborg, Jens Christensen.; af Jens Christensøn Lønborg.
Titel Title:	<u>Tvende bibelske Historier om Susanna og den forlorne Søn udi lystig Samtale Rim-befattede og Comoedisk-Viis anrettede</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kjøbenhavn : prentet ... af Johan Jacob Bornheinrich, 1708
Fysiske størrelse Physical extent:	64, 64 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

55. - 162.

Jens Christensen Vensberg var sødt i Odense
-je. Nils Christen i Frencen i Sæde
efter 1690.

Kulturrev. 1. Vith. 162.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020101009

F. B. King

925

2bende
Biblistke Historier

Om

Susanna

Og den

Forlorne Søn

Udi

Lystig Samtale

Kim-befattede

Og

Comoedisk=Vis

anrettede

af

Jens Christensen Lønborg.

Brentet i Kiøbenhavn / Aar 1708.

Alf Johan Jacob Bornheinrich / og findes hos
hannem til kjøbs.

Alf Johan Jacob Bornheinrich

APPROBATIO.

Disse tvende Bibliske Histo-
rier om Susanna og den
forlorne Son ved smucte Ver-
Comoedist. Viss fremsatte ikk
alleeniste beviise Clarissimi Au-
thoris Flid og naturlig Gab
til Danske Rime Kunst/mers
endogsaa tiene dend gunstij
Læsere til Nytte og Gabun
hvorfore de eragtis bærdirg
til trykken at befodris.

Hafn. d. 26. Augusti

Anno 1700.

JOH. BIRCHEROD, C

Jani Fil.

[Handwritten signature]

Susanne
Dan-**Q**ris og **Q**ris
Besmalning

Saa som et Kontrafej

Paa

Qre-Skænderis
Skændsel /

Dgde

Ustyldigis
Hæder.

A 2

De

De Sammen-talendes Navne.

Joachim.

Sufanna.

{ Melchior

{ Simon

Helchias.

Dommerne.

Almuen.

Pigerne.

Jep Euen:

} Daniel.

} Stads:

Knegtene.

Fortale.

Et erligt Navn er fejrest Træ
 Som fand i Skove findis;
 Thi Hiertet finder Troste-Læ/
 Hver Storm og overvindis.
 Et erligt Navn kingt kostbar er
 End Sold- og Guld-Klenoder.
 For alle Ting det Prisen bær /
 Og er ald Hæders Moder.
 En livlig Salve lugter vel /
 Men Æren lugter bedre;
 Mand over alle Ting med skel
 Bør derfor Æren hædre.
 Den prydis med den beste Krands /
 Hvis Navn med Ære prydis /
 Den Skionhed er som Sole-Glands
 Hvis Straaler vit udskydis.
 Men ej saa dejlig Træet staar /
 Det jo fand snart omkastis;
 Den samme Skebne Navnet faar /
 Og plusselig antastis.

Ej Guldet er saa skion og rød /
 Det Tyven jo tør tage;
 Ej Salven er saa Lugte-sød /
 Den Fluens jo vil smage.
 Den skidne Fluens smitte känd
 En Salvis Lugt og Ynde:
 Saa skær det tit / Bagvasker-Tand
 Med Bren monne synde.
 For Stierning känd mand vare sig /
 Men ej for Folke-Munde /
 Hos Skalken er der altid Svig /
 Og Bide-Tand hos Hunde.
 Tit Tungen for en ringe Ting
 Opspender Falskheds Bue /
 Da gloris Himmel af en Ring
 Og Elephant af Fluens,
 En liden Gaut skal agtis som
 U hørlig Liv løs Stykke;
 Den eltis / veltis / svingis om
 Af dem som Løgn känd trykke /
 Da Bierge-Dynge bliver det
 Som Neppe var en Tue /
 Og Klaffer Strengen bliver ret
 Opspændt i højest Skruer.
 En blot Mistankis Avind-Svig
 Känd Logne-Tant forvolde /

Helst naar mand effter Verden sig
 Aldelis ej vil holde.
 Ja naar mand ikke Skalken vil
 I hans Begiering seje /
 Sig Vren da maa lave til
 At Spotte. Spil uddøje.
 Saa gik det med Susanna til
 Den Himmel-kydske Qvinde /
 Hun ej har Lyst til U-tugt. Spil /
 Hun derfor Spot maa finde
 En Skam. Glik paa den Dyde. Krands
 De gamle Skalle sætter /
 Og skiller den ved Tre. Glands
 Ved Klaffers Logne. Pletter.
 O Helved. Gifft! O Stikke. Braad!
 O bidske Laster. Mule!
 Hvad har du mangan Een forraad /
 Og kasti Jamners Hule.
 Men kand end Skyer giøre sort
 De Sole-lokkis Strimer;
 En Skye dog drivis snarlig bort
 Med sine mørke Timer.
 En Logne ej varer længe ved /
 Men af sig selv forsvinder /
 Som Sole. Glandsis Herlighed
 Strax effter Mulm oprinder:

Saa skinner Erens. Slands igien /
 Naar Logne. Taag' henvider /
 Men Skam og Skændsel rammer den
 Som Logne Tant fremsiger /
 Susannæ Navn og Ære staar
 I Marmor-minde skreven /
 De gamle Skalkis Bane. Saar
 Og Skændsel er det bleven.
 Vel den / som for retfærdig Sag
 Forfolgis og bagtalis /
 Naar Sandhed kommer for en Dag /
 Da hand med Trost husvalis.
 Væ den / som Næsten effterstaar
 At giøre ham til skamme /
 Paa Halsen Falskhed Herren staar /
 Ulykken Ham skal ramme.

Susan

Susannce

Ban-Ære og Ære.

ACTUS I.

SCENA I.

Joachim / Susanna.

3. **R**ykkelig er den Mand / som har en dydig
Qvinde!

Den kosteligste Skat mand kand paa Jorden finde/
En Roligheds Magnet / en Trostis Djæststeen /

Et Glædis Vindru-Bær er billig laadan Een.

Hvor Dyden er ej Brud / der er ej megen Glæde.

Men ald Elendighed ; Da Manden faar at græde

Naar hand i Huset har et Drog / en doven Goe

Som for sin U-forstand ej veed at holde boe.

Men dog med Knurre-Mund paa Mand og Tiun-

de skænder /

Og ej tilknibe kand de bander-sulde Tænder /

Da hendis Hænder dog slet intet giøre kand /

Hvo slig en Kone har / hand er en usel Mand.

Men hvor en Dydig er / som giør hvad hun skal

giøre /

Som kand sin snilde Haand til konstig Blerning

føre /

Som Guld for Dine har / og holder erlig Huus /

Er venlig mod sin Mand foruden Knur og

Bruus.

Den Mand paa Himlen har en høiylfallyg Stiet-
ne /

Hand kand fra manges Sorg entledige sin Hierne:
Hand har den beste Brud / den beste Brudes
Skat /

Det beste Frostelys i hver en Sørge-Nat.
Dg denne Himmel-Deel blev mig af Guld beskie-
ret /

Der mig Susanna blev af Himmelen foræret:
Hun som er Dyden selv / ja ret et Monster paa /
Den Dyd og Delsighed / som Qvinder jire maa.
Om Lykkens Smutte-fod paa Kloden ej nedglider /
Dg voris Ere-Sol ej Daler og bortskrider;
Da vil Jeg agte mig for en lyfallyg Mand
Som sliq en Dyde-Spel i Huset have kand.
S. Min Hierte-kjære Mand / Jeg med Forunde
ring hørde /

Hvorledis Du med Roos mig op til Skyer forde:
Det glæder mig / at Jeg min Mand er tilbehag /
Dg det min største Glid skal være Nat og Dag.
Men denne Skyer-Roos mig ingensunde sømmis /
Du selv er bedre værd af Dyder at berømmis:
Dg om der synis kand et Dyde-stin hos mig /
Da har Jeg lært det af min Fader / og af dig.
J. Mit Hierte var du der / min skionne Rosens
Blomme?

Mit Hierte glæder sig hver gang Jeg seer dig kom-
me:

Min Duffe kom og sæt dig hos min Side ned;
S. At giøre dit Behag Jeg altid er bered.

Mand

Mand-lille / see her ud / see hvilken Hiffet kommer /
 Mig tyffis paa hans Gang at det er voris Dømer:
 EG. Da Hierte-lille Jeg strax ud til hannem maa.
 CG. Mand-lille / Jeg da til min Sierning vil henv
 gaa.

SCENA 2.

Melchior / Simon / Dommerne.

CG. Det tør Jeg sværge paa / Cupido hand er
 myndig /

CG Hans Elste-Piil er skarp hans Lyster-Gift er syn
 dig /

Hans Brynde-Ild er heed : mit Hierte brændis
 op /

Det svjer ind til Marv / det myler i min Krop.

CGaa snart Jeg tænker paa Susannis Engle-skion
 hed /

CGaa snart Jeg faar at see den Sole-gyldne Rion
 hed :

Hvo kand vel uden Lyst see til den Marmor-Hud

Dg ej hiert-ønske sig den Døde-Soel til Brud ?

CG Ah ! Jeg hver Dieblif ved dette Gierde vanker

CG Længsels Bente-Haab med Sorg og Beile
 Tanker :

Men Ah ! hvad Bryderi har Jeg dog ud af ham

CGom min Med-Dommer er / det hand faaeLast
 og Skam !

See

See der/ hist kommer hand; vist har hand Hundes
Tryne

Dg Land optugte mig; Skam face hans Dine
Bryne!

See til den Nyffe-Vind/ hvor kroget hand frem
gaar /

Hand gaar saa skiev og vind / som hand var tu
sind Nar.

S. Ah / Ah! Jeg arme Mand / for hver engang
til glippe

Med Elske-brynde Jeg mon her imellem strippe:

Jeg gaar og svinder ind / og snart er slet opbrændt
Af Lyster-Gilden / som er i mit Legem tændt.

Naar Jeg Susanna seer / og hendis Skionhed
skuer /

Strax bluffer op i mig Cupidos Plage-Luer:

Saa snart mit Dje seer den Straale-dejlig
Kind /

Da længere Jeg ei regiere Land mit Sind.

See hist/ hvo dog er den / som histet gaar og staser/
Er det ei Melchior? Jeg tænker at hand raser:

Er hand alt her i dag / som her var tit i gaar /

Hand hindrer / at Jeg ei min Ønst-begiering
faar.

Hej Melchior! god dag / hvor vil du nu hengange /

Hvi synis du saa suur / hvi seer Jeg dig saa bange?

M. Hvad kommer det dig ved? Hvi spørger du det
om?

Jeg vil til Joachim / og vil du med da kom.

S. Ja

S. Ja Jeg til Joachim vil gierne med dig følge /
Men liere hvorfor vil du dette for mig dølge

Hvad dig om Hiertet er / og hvad du her begier /
Mens Jeg dig her hver Dag tre / fire gange seer.

M. Hvad dig ej kommer ved / hvad vil du der om
spørge?

For din Handtering mig du seer ej meget sørge;
Saa min Forretning ej du heller skiotte bør /

S. Sagt / sagt! thi Joachim staar uden for sin
Dør.

SCENA 3.

Joachim / Melchior / Simon.

S. Velkommen begge Doe / gaar ind med mig
til Hvile /

M. Ja vel/ enddog vi har ej vandret mange Mile/
Dog jeg for min Person er tret og tung som
Steen /

Min Alder svekker mig / og gjør mig Snegel-seen.

S. Da tryk is mig Jeg er end Kempe-sør og rørlig /

Hør løbis med en Hiort. M. D tie det er u-hørlig /
Hør hvor den gamle Krandt nu trykker Alman
nal /

Hvor hand opstixere Land! bort med din Sval-
der. Snaa.

Her Joachim / hvor er dog Eders smukke Qvinde?

S. Hun deler Hør og Uld til Piger ud at spinde:

S. Her

S. Her Joachim / I maa vel prisis lykkelig /
 Hvis Hustru deilig er / og der til Dyde-
 rig.
 Jeg har en Kierling fuld af Rynker udi Pande /
 Hun siger nep et Ord / der er jo hos en bande;
 Hun er saa Sandløs at hun nep kand tygge
 Brød /

Hun som en Been-Rad seer / langt stemmer end
 en Død.

M. Ah Simon! Din er smuk / frem for det Dyr
 Jeg ejer /

Hvad om du saae hvor tit hun Gulve med mig fejer:
 Og hun langt verre snart end nogen Trolde seer
 ud /

Spis-Ræset / Ryste-Haand / Staal-farvet paa
 sin Hud.

Hvad seer jeg andet end Luf-sorte sæle Tænder /
 Et Is-graa-spraglet Haar / og krumme skurvet
 Hænder?

Med Hoste / Spyt og Skarn den Dødning slet
 er fuld /

Ah! give Guld/hun laa Sex Alen under Muld.

S. Min er dog grimmist; Skal vi vel byttis Kø-
 ner?

Jeg tør vel give dig til Bytte mange Kroner:

Men Eders Joachim med Rette rosis maa /

Hun er saa deilig / som der Een i Skoe kand gaa.

J. Jeg meente gamle Mænd de skulde være kloge /
 J. Jøe har talet dog som Hjerne-løse Droge /

Der slet i Barndom gaar; skal I pagtale saa

De Køner / som graa Haar; med Tren kommer
 paa?

I deris Ungdoms Tid de haver været smukke /
 Nu deris Dejlighed for Alderdom maa bukke.
 Skat de foragtis da fornemmelig af dem
 Som ere gamle selv / og runkne paa hver Lem?
 De har med Skjønheds floor i deris Alvers Som-
 mer
 Forlystet eders Sind; Nu Vinter-Tid fremkom-
 mer
 Og de forfalnis maa paa deris Dejlighed /
 U-billig er da den / som derfor bliver vred.
 M. Nu Simon vil du med? Lad Davre-Tid dig
 minde
 Far vel Her Joachim / og helse Eders Qvinde:
 J. I begge farer vel / Enhver og helse sin
 Og drikke hendis Skaal med et par Pæle Vin.

SCENA 4.

Simon.

Her vanker jeg om / her vandrer jeg som
 En Betler paa Gade;
 Jeg haaber og seer / men intet sig teer
 Som læger min Skade.
 Cupido din Piil med Iver og Jil
 Er skyt af din Bue /
 Den lystrende Brand snart tære mig kand
 Saa brænder dens Lue /
 Ah længsel og tvang! Ah trængsel og trang!
 Ah haardeste Smerte!

Jeg

Jeg intet kand naa / Jeg intet kand faa
 Som troster mit Hierte.
 Jeg sukkende staar / Jeg klukkende gaar/
 Jeg skriger og raaber /
 Forgievis dog er Den Lyft Jeg begier /
 Forgievis Jeg haaber.
 Skam Melchior faa / som monne her gaa
 Mig altid til hinder;
 Jeg neppe gaar hid / Jeg hannem altid
 Bed Gierdet jo finder.
 Jeg sagde vel frem / Jeg vilde gaa hiem
 Mit Maaltid at æde;
 Nej / det Jeg ej gjør / Langt heller Jeg bot
 Til Haven hentræde.
 Men Melchior faar Sin Dabre / da gaar
 Bed Haven Jeg sikker /
 Om Lejlighed sig saaledis for mig
 Det laver og skikker /
 Jeg kunde faa fat Min ædelste Skat
 Og smakte med Hende /
 Hun skulde maa skee Sig gunstig betee /
 Sit Sind mig tilvende.
 Susanna nu kom Til Haven her om
 Dig Roser at plukke;
 Kom Skionneste Møe / Jeg ellers maadøe
 Af Angist og Sukke.

SCENA 5.

Melchior / Simon.

M. Nu best det er / at Jeg min Kaar til Haven
vender /

Mens Simon i sit Huus den Lamme-Gierding
stiender:

Jeg heller svelte vil / end til mit Huus gaa hiem
Dg gaa til Bords med den / som er ret Ugle-Nem.

Susannæ Blomster-Mund og Bolster-smukke
Kinder

Dg Dinis Straale-gaar paa mig ret Dine blinder:
Saa snart Jeg hende seer / strax faar Jeg Hjer-
te-Lyst /

Ah! havde Jeg den Mund de tusind gange lyst.
Bid / Simon ved sit Bord nu sidde fast med Føde-
der /

Dg de tolv Allen ned i Jorden styde Rødder!
Kand stee Susanna gaar i Blomster-Haven
need

Som Hun er vaan; om Jeg kand noget saa /
hvo veed?

Hvo / Syger! er dog den / som hist i Haven liger /

D kunde Jeg nu mig omskabe til en Tiger!
Jeg skulde giøre mig aldelis Splitter-vild /

Dg slide ham ihjel / hand aldrig er saa gild.

Hvad seer Jeg? Simon / dig? Det kand Jeg ikke
glemme /

Hvor er det med dig sat? Jeg meente / du var hiem-
me;

B

Hvor

Hvor kunde du / dit Dros / dog komme her saa
snart /

Dg hvad bestiller du? Det er vist noget rare.

S. Hvor / Pokker! vil du hen? Skal vi her altid
mødis /

Dg hvor vi mødis / der skal vi med Skænds. Dred
stødis?

Hvor kunde du nu dog oplugte hvor Jeg var /

Jeg tænker Nisse selv mig dig paastovet har.

M. Hør hvilken skiden Mund! Hør hvilken Knurre
re. Potte!

Hvorhand mig taster an? Staa med din buget
Skrotte

Saa længe du her vil! Jeg snart skal gaa bort /

Saa gid du blive her indtil du bliver fort!

S. Smel-vred gif hand sin Kaas / det var et ar
tig Stykke /

Jeg fik den Krandt saa hen; nu vogner vel min
Lykke:

Det neppe feiler hand jo Faren er som Jeg

Dg gaar om samme Brud og venter samme Leg-

M. Jeg tænker / at Jeg er ret manet her til Haven

Hi Hiertet i mit Liv med hver en Larm i Mave

Snart bliver Iskold / naar Jeg fra Gierdets
gaar /

Enddog jeg frygter at endnu der Simon staa

Saa kand Jeg ikke dog fra Haven længer blive /

Jeg skal med Simon sør der om til Aften fide:

S. Hvem har Jeg tale nu? See! Kommer hand igier

Som med sin Skænds. Mund her fra gif ny
lig hen.

Bist har du Melchior en Skat paa mange Ghylden
 Nedgravet her et Sted / og det maa være Skylden
 Alt du fra denne Plads ej kand entholde dig
 Som sengter / at den Skat skal findis ud af mig.

M. Din Regning ej slaar fejl / mit kjeriste Alenode
 Er her paa dette sted ; Gud give Jeg her bode !

Her er mit Hierte fast / her haver Jeg en Skat
 Som elstis over Guld ; Ah havde jeg den fat !

G. Du kand ej dig undsnoe / du maa jo mig fortælle
 Hvad dig om Hiertet er ; troe mig jeg skal det stælle

Og tie som en Muur ; og kand jeg ej med Daad /
 Da skal jeg hielpe dig med Trøst og gode Raad.

M. Min gammel-Kiendte Ven Jeg vil det aabens
 bare /

Cupido haver mig indjaget i sin Snare /
 Hans Lyster Bue har indskut en Piiil i mig /

Dens hede Smertes Brand er snart u-lidelig.

G. Du Kynke-Pandet Mand kand Lyster dig be-
 tage ?

Dit Haar er hvid som Uld / du Vellyst dog vil
 smage !

M. Ohør ! som ej du selv tit spiller samme Leg /
 Du som dog et par Aar har flere seet end Jeg.

G. Sig frem / hvo haver saa med Brynde tænd
 dit Hierte ?

M. Det er Susanna / som har giort mig denne
 Smerte.

G. Min Broder er du klog ? hort disse Tanker
 driv /

Du stiller ellers mig paa Timen ved mit Liv.

M. Hvi siger Broder saa? hvi larmer du saa me-
get?

Har ingen Elste Lyst tilforne dig beveget?
Hvor ofte har Jeg selv dig hiulpet til et Spil?
Jeg undrer / at du mig misunde dette vil.

S. Min Broder jeg er selv optænd af samme Lue /
Mit Hierte staar i Brand til denne skønne Frue:
For gammel Venstabs Skyld da lad mig denne
saa /

Og driv du Lysten bort / lad mig her Ene gaa.

M. Det er det beste Raad / vi holder begge sammel /
Thi hun er ung og sterk / Enhver af os er gammel /
Rep skulde hver for sig med hende finde bukt /
Nu kand du mig / og jeg igien dig hielpe smukt.

S. Det Forsæt agter jeg det beste snart at være /
Men for min Alder Skyld skal du mig noget ære /
Og ej fortryde det / om jeg bekommer først.

M. Det vil vi kappis om / thi jeg har ogsaa Først.
I Morgen Middags Tid forsøm ej strax at kome /
Saa gaar hun vel i Bad vor yndig Rosen-Bløime:
Far vel / i denne Nat faar jeg ej nogen Roe
Men den vil blive mig saa lang som andre Toe.

Chorus.

Egteskabs Dievel ej glemmer sig borte
Egteskabs Glæde som agter at korte
Kierligste Venner skal snarist antastis /
Og af Forsølgelsis Pile kuldkastis.

Die

Dievelen snarist skal dennem tiltræde /
 Som hand befinder i Kierligheds Sæde.
 See hvor hand tænder Løsaagtigheds Flam-
 mer

Udi graa Skalke / som intet sig skammer /
 Dennem som Redskab hand bruger til det-
 te

Ut de skal skaar udi Kierlighed sætte.

Syndige Lyster kand lettelig tændis /

Hiertet med sviende Lue-Ild brændis.

Demper mand ikke det tynder i Tide /

Bil det medføre stor Angist og Qvide.

Hvo som vil Tøjlen sit Legem løs-give

Lugtigheds Bidsel og af det bort-rive /

Hand maa sin onde Lyst idelig følge /

Og hand sin egen Skam ikke kand dølge.

Bæden / som søger til fremmede Qvinder!

Hand paa sin egen Leen Skiændsel sig

spinder

Stiaalne Band / stiaalne Brød søde vel

smager /

De dog omsider ej Siælen behager.

Drikker du meget at fremmede Kilder /

Wellystens Strømme du dermed forspil-

der.

ACTUS II.

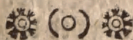
SCENA I.

Susanna.

Deilig er den blide Sommer /
 Enten mand i Marken kommer /
 Eller mand i Haven gaar:
 Alt ing frydis / Fugle svinger
 Med Konst søde Fløste-Tunger /
 Nattergalen triller slaar /
 Dvæget spiller udi Marke /
 Fiske spiller udi Parke /
 Træer blom fris / Græsset groer;
 Urter haabe-tal oprinder /
 Dine Fryd og Glæde finder /
 Skionhed allevegne boer.
 Denne store Sommer-Varme /
 Storer os dog nogen Harmen /
 Tiden er u-lidelig:
 Solens Lue-hede Straaler
 Det forvolder at Jeg taaler
 Nex et Klædebon paa mig.
 Dog min Have dette lindrer /
 Du med Slygge-Kuld forhindrer
 Solen i sin hede Brand.

Dette

Der er Ege / der er Linde /
 Der er Lyste-Huser inde
 De mod Solen frelse Land.
 Der er Vand og Bade-Kilder /
 Naar mig Svend af Banden trilder /
 Jeg i Haven da gaar ned :
 Jeg mig vasser / Jeg mig tvetter /
 Renser mig af alle Pletter
 I mit daglig Bade-Sted.
 O min Have / Skionheds Sæde !
 Du mig giører megen Glæde /
 Dig Jeg elsker meer end Guld ;
 Der er skionne Tusind-Lyder
 Der er lugtsom Hiertens-Fryder /
 Den af Lilier er fuld ;
 Jeg til Haven da henfiger /
 Folger med mig tvende Biger /
 Glemmer ikke Nøgelen.
 Det sig hverken for mig sikker /
 Ikke heller er det sikker
 Eenlig at gaa Lang-Bejhen.

SCENA 2.

Melchior / Simon.

M. **S**ee hvilket dejlig Syn! Susanna gaar
her nedre

Dg plukker Urter af; men Gud mig dette bedre

At Simon er ej med! Jeg kom i rette Tid /

Brug nu du Simon en rask Hjerte-Fod her hid.

See hiffet kommer hand / hvad er hans Fodder
seene!

Det synis for mig / at hand tæller alle Steene:

Snart hid du Drysse-Pind / ah! at du nu her
stod /

O Simon / Simon kom brug snart din Snegels
Fod.

S. Hvi haster Broder saa? sig snart / hvad er paa
færde /

M. O Broder sig engang her over dette Gierde:

S. Hvad ser Jeg? er alt vor Susanna kommen
ned /

Men Ah en Jammer! at de Tøser ere med.

Det var at ønske mand nu havde toer Krabaster

At pidste bort her fra de tvende lange Taster

Som følger hende med: Skam saa de begge
Tøe

Som hindrer os vor Lyst / og ald vor Hjerte-Roe.

Hvad skal vi giøre dog ved disse Slæbe-Hæle?

Jeg tænker / Jeg dem vil med egne Hænder kvæle;

Beed du da Melchior ej nogle gode Raad /

Jeg er saa raade-vild / Jeg brister snart i graad.

M. O

M. Skunde Jeg nu mig omstabe til en Løve /
 Jeg skulde paa dem snart et Mester-stykke prøve.
 S. Gid / Jeg en Froid-Mand var / Jeg skulde høre
 dem /
 Med Ravne. Binger de strax skulde fare frem.
 Følg med mig / Broder / Jeg vil over Gierdet træde
 Og lure bag en Bust / saa saar vi dog den Glæde
 At vi Land see paa dem / og passe flittig paa /
 Hvo ved / hvad Lejlighed vi til vor Verk Land
 saa?
 M. Det var et kløfftig Raad af Simons snilde
 Hierne /
 Saa straaler altid frem hans Fantasiens Stjerne
 Med mangen Zeckle-Blink: Spring for / Jeg
 følger med /
 Jeg gierne for et Spring vil købe dette Sted.

SCENA 3.

Susanna / Pigerne / Simon /
 Melchior.

Sus. **S**lig en Urte-Gaard hvo har ej Lyst at
 være?
 Som Roser tusindtal og Lillier mon bære:
 See hvor sig breder ud den bukkede Plian /
 See hvilken ynede gjør den spragled Tulipan
 Pluk nogle / Karen / af de lugtsom Hiertens-Frynder /
 Af Isop / Neglifer / Lavendel / Tusind-Dyder:

Gjør mig en Urte-Roest / som Jeg kand lugte til /
Den Lyst / som Dine har / og Næsen have vil.
M. See hvor den Engels-Mund de ringe Bloms-
ster kysser /

Gid / Jeg en Rose var! S. Ja gid her var toe
Kysser

Alt vi med Roserne strax kunde gjøre Lyst /
Da vi vel Damen selv sit tusind gange kysst:

Pig. Vil Moder ikke hen til Kilden sig at bade?

S. I kunde dette skee / hvor bleve vi da glade!

M. Hvorfor? S. Da kand vi see den Stierne
blanke Krop /

Hvo lyster ej det Syn / hand er en Dudendop.

Sus. Jeg vel fornøden har at tvette mine Lemmer
I Kølnet Kilde-Band. S. Hør sødift Engles
Stemmer!

Sus. Jeg frygter / at I har ej nogen Sæbe med
Dig. Vi tænkte der ej paa / der vi begav os ned.

Sus. Da løber hastig op og Reense-Sæbe henter /

M. O Simon / hør du vel / nu tet Jeg noget vens-
ter

Sus. Den Ene løbe skal til Apoteker hen
At lioße Balsom-Safft / og kommer snart igien.

M. Alt det / som i mig er af Kildre-Glæde springer /
Det Jeg har længe haft i Tanke / nu gelinger /

Nu skal hun holde Trop / hun aldrig er saa
good /

Hun aldrig er saa streng / hun jo skal holde Food.

Sus. Seer til / I siger / at I Døren vel tillukker /
Ah! hvad betyder det / at Jeg saa meget sukker:

S. Her

S. Her ud paa Truer-Jagt; Min Broder / ær
 dog mig

Dg lad mig spille først. M. Hver selv først
 signer sig.

Sus. Hvor hen I tvende Mænd / hvorledis I her
 kommer /

Hvor hen du Melchior? hvor hen du Simon Dom
 mer?

Om Jeg Diana var / I skulde saae den Straf
 Actæon fik: I Mænd gaar snarlig her ud af.

S. Min Engle-skionne Nøse / min Ynde-Haand
 dig reffis /

M. O Dydig Dame lad dig ej for os forstreffis:

S. Saa skelver Lam for Ulv / saa Due for en Høg
 Saa Hare for en Hund / saa Bierne for en Røg.

M. Din Dejlighed os har hiddreven / nu min
 Dulle

Lad os dog Roser af din Urte-Have plukke:

Sus. Gaar / hist staar Urter nok; M. Giv os
 dit Blomster-stiød /

De Roser lyster os / som der i findis strød.

Sus. Sny din letfærdig Sleim! vil du mig sligt til
 byde /

Alt Jeg min Egte-Troe saa stammelig skal bryde:

Skam dig du byde vil en Erlig Qvinde sligt /
 Som er sin Egte-Mand med højest Eed forpligt.

O Jammer / Jammer! Jeg saaledis skal geraade

Alt disse løse Skarn i slig en Tre-Baade:

S. Min-Himel-klare Soel gjør ikke dig saa harm
 Jeg byder dig en Kys / tag mig dog i din Arm.

M. Min

M. Min Kylling / Due / Lam / fuldkom dog voris
Bille /

Stil dog dit vrede Sind ; Nu min Susanna-lille!
Sus. Gaar Pokker udi Bold med eders Smiger
Ord /

Gaar fra mig tænker ej paa sigt et Tre-Mord.
Det Løfte Jeg har gjort min Mand / Jeg ikke bry-
der /

Før Døden bryder det ; Jeg gjør ej det J byder :
Før skal den haarde Kamp ret blive Bore-blød /
Før skal den Galde-Gift ret blive Honning-sød.

M. Davil vi tage dig med Bold / holt Simon
Armen /

Sus. Hvad er det for en Kej ? Hvad er det for en
Larmen

Som J begynder med ? O hielp mig gode Gud /
Dg styrke mig / at jeg ej skal synde mod dit Bud.

S. Vil du dog ikke vor Begierlighed fornøje ?
Er du iaa trodsig / og ei falde vil tilføje ?

Vel ! Vi skal mage det / du faar en skændig
Død /

Vi sige vil en Karl blev funden i dit Skød.

Sus. Dvær ! hvor skal jeg hen ? Jeg veed det ingen
lunde /

Her er jeg greben fast / som Lam blant Ulve-Mun-
de :

Jeg har toe bittre Kaar ; Jeg enten synde maa
Mod Herren / eller og mig Skændsel kommer
paa.

Dog

Dog maa mig hændis før den flemmeste Bancere /
 Før skal et skerp et Sverd mit Hoved af mig skære /
 Før skal I kunde see mit kiere Hierte: Blod /
 Min Krop før svømme skal udi sin egen Blod /
 Før skal I dele mig i mange tusind Stykker ;
 Før jeg med Eder i den Hore: Daad samtykker.
 Hielp mig dog mægtig Gud! Ah! er der ingen
 Mand
 Fra disse Røver: Skarn / som mig behielp Land.
 M. Huj! Sui din Hore: Gasi! Løb Simon op til
 Døren
 Og gib et Skyer: Raab. S. Huj! Kænd der nog
 lis Dren
 Ophøre denne Røst! Hej / hvo som hør mit
 Raab /
 Hand give med en Hast til Haven ned et Laab

SCENA 4.

Jep / Sven / Simon / Melchior.

S. Hvad er det for et Raab? Og hvo saaledis
 larmer?
 S. voris Have / som der var en Kniv i Farmer /
 Jeg frygter der er skeed et gruligt Mande: mord /
 Hvad er det dog Jeg hør? Hør hvilke Stieldes
 Død.
 S. Sui dig dit lede Skarn! Sui din Hoer: agtig
 Lasse!
 Din Leyle: Syge Qvind / er det Manceer at daffe
 Med

- Med unge Karle/du som selv dog har en Mand
 Som selv er ung og sterk / og dig fornøje Land /
 J. Hvo dog beskyldis her for slige Hore-Noder?
 Jeg seer at Dommerne her staar hos voris Moder;
 M. Skam dig at gjøre saa din Egte-Seng ureen/
 Din Tasse burde staaas ihjel med Glinte-steen.
 J. Hvad gjør Jærende Mænd ved voris Husbonds Frue?
 G. Om du det vidste / som vi veed/du skulde grue:
 Hist med en Lefle. Sven den Egte-Bryder laa /
 Bor Tunge skammis ved at sige det vi saae.
 J. O det forbyde Gud/ sligt skulde være Sanden;
 Det land jeg aldrig troe / vor Moder med en anden
 End med sin egen Mand tør spille Lefle-Leg /
 Utroligt! Hun sin Mand gjør ikke dene Streg.
 M. Din Bengel holdt din Mund/hvad du din Løms
 mel siger?
 Hvorfore skulde hun opskille begge Piger?
 Om denne Bole-Daad forhaanden ikke var/
 Hvo tør vel negte det / som vi befunden har?
 J. Da har mand aldrig før hørt noget ont om
 Hende
 M. Mand kun udvortis Een til Tænderne Land
 fiende:
 Vi lære hende skal at bryde Trostab op /
 Og leje hen i Bye sin dovne Hore-Krop.
 Kom Simon med / og lad os give Last og Klage /
 Hun for sin Bellyst skal snart U-lyst-Galde smage /
 G. Det maa Hun have for sin sive Trodsighed /
 Hun skal befinde / hvad det er / at Jeg er vred.

SCENA 5.

Pigerne / Svennen.

P. Hvad siger du Jeppe?
 Mand burde med Kieppe
 Slaa Lænder og Laare /
 Paa saadan en Daare /
 For Løgn du fremfører
 Som Moder anrører.

Rep. Jeg Sandhed fortæller /
 Jeg vilde langt heller
 Nu Løgnere være
 End Sandhed frembære.

P. O Jeppe du drømmer
 Og vrangelig dommer.

Rep. I Haven nedrender
 Og Sagen selv kiender.

P. Og skulde Hun finde
 Saa Dydig en Qvinde
 Saa skam-fuld en Brynde /
 Saa storlig og synde?
 Vi vilde for tænke /
 Hun skulde sig sænke
 Idybeste Floder
 End have sliq Noder.

Hvor

Hvor er Hun hengangen?
 Maa skee Hun er fangen?
 Jep. Hun ligger paa Stæden
 Med skrigen og græden /
 Hun jamrer sig saare
 Med modige Taare:
 Paa Dommerne skriger /
 Dem Skylden tilsiges.
 At Næsen og Tænder
 Blodstridig udrender /
 Hver Kind er opheven
 Hver Klæde. Traad reben.
 Pig. O Jammer at høre!
 Hvad skal vi rugjøre?

Chorus.

Det Klippe-bygte Huus
 Naar det af Storme Suus
 Men det som staar paa Sand
 Thi Storme-Vinde kand
 Ei kuldkastis /
 Hart antastis...
 Er i Fare /
 Det ej spare.
 Et

Et Palme-Træ staar fast/	Ikke bøjes/
Hvor stor en Byrde-Last	Det tilføjes.
Hj brydis Demants-Krop	Uf en Hammer/
Hj Guldet sineltis op	Udi Flammer.
Saa sterk og Dyden er	Hvor den findis/
Uf Lyders Sierninger	Den ej vindis.
Saa hverken Kempe-Magt	Den kand rokke/
Hj heller Smigre-Pragt	Den kand lokke.
sin Joseph slipper for	Sine Klæder
for hand en Sierning gjør	Mod sin Hæder.
for Daniel gaar til	Løver-Kulen/
og der nedstyrtis vil	Udi Hulen:
for hand sin Bonne-Bog	Bil forlade/
	Uti

Thi Love. Tand ham dog
 Ej kand skabe.
 Tre Mænd til Ildens Sted
 For mon haste /
 For de for Af. Gud ned
 Sig vil kaste.
 En tugtig Trens Krands
 Ej vil slippe /
 Om Guds med Liv og Sands
 End skal glippe.
 En Dydig viger ej
 Hen til side
 Og fra sin Himmel. Vej
 Ej vil skride.
 Naar Dyd staar ikke paa
 Løse Fodder /
 Men kand i Hiertet faa
 Faste Rødder.

ACTUS III.

SCENA I.

Helchias.

Ah væ! Hvad høret Jeg? Ah væ! hvad Sorg
 og Jammer
 Mig arme gamle Mand saahastelig nu rammer /

Ah vær mig gamle Mand! hvad er det for et Ny,
Som om min Datter gaar i denne gandske By.

Gud bedre mig! at der sliq Jammer mig tilfalder

I denne Tid / nu jeg er skøbelig af Alder

Hvor er min Graa-Haars Trøst? Hvor er min
Alders Stav?

Skal Jeg nedputtis nu med Skændsel i min
Grav.

Jeg er et Sorges-Træl til Jammer Skabt; Hvor
mangen

Et Stød har rammet mig! mest der jeg blev ført
fangen

Fra Føde-Land her hid; Det dog at regne ved
En Børne-Leg kun er mod denne ny Fortred.

Ah / Ah! Susanna Jeg ej havde det formodet

Af dig / som var i Dyd og Herrens Frygt oppodet:

Er det da Nyttien af din Ungdoms skarpe Tugt?

Skal jeg af ald min Slid ej finde bedre Frugt?

Du var i Barndoms Aar en smul og tugtig Pige /

Dyd og Dejlighed du havde neppe lige:

Da spired Dydens Green med Himmel-Blom-
ster ud /

Da var din største Lyst i Herrens Lov og Bud.

Hvad / Syger! har dig dog til slige Driffter skyndt
det?

Alt du saa skændig mod din Egte-Seng har syndet,

Du har jo Rigdom nok / du har en puur-ung
Mand

Du var i Flor og Agt / du var i herlig Stand.

Børn er dog Hierte-Sorg/ naar mand best venter
Glæde

Da maa mand Dinene for deris Daarstab væde:
Sui! Du dig stiller saa dit slemme lede Skarn/
Jeg ikke burde dig bekiende for mit Barn.

Dog vil jeg gaa der hen og Sagen ret udspørge:
Der effter vil jeg slet til Døde mig udsørge:

Ej hvilken mødsam Gang! Jeg moxen seier
ned

Paa mine svage Kne ved hver et Fodes-fied.

SCENA 2.

Joachim / Helchias / Susanna.

S. **D**iv dig tilfreds igien mit Hierte lad dig nøje
Med Sorge-Slebnen / som Guds Fors
syn mon tilføje:

Den Skaal / som Gud til dig istænker / taalige
tag /

Med Trøste-Haab befal i Herrens Haand din
Sag.

See her mit Hierte/see/ hvor mine Kinder blegner/
See / hvor min Dien-Skye med Græde-Strøm-
me regner /

Du nok som slutte fand af denne modig Græde
Jeg dig mistænker ej for denne skam-suld Daad.

Det meste / jeg formaar / da vil jeg dig forsvare /
Dg om du komme skal i Livs og Tris Fare /

Du skal dog aldrig mig af Tanke-minde gaa /
Hvem seer jeg i vor Dør at saa bedrøvet staa ?

Ah! Det vor Fader er / Ah hører hvor hand skri-
ger /

Skam saae det Gladder-Pak / som slikt om Byen
siger /

Og fylder hver mand af den Løgne-Gladder
fuld /

Det ingenlunde skeer / at det kand blive duld.

Her Fader / kommer ind i Stuen / Gud os bode?

At sliq en Hierte-Sorg er gangen os til mode /

Hel. Ah væ! Gud bode det! at I saa vel som Jeg

Slig Modgang finder see/hvor graad har blødt
mit Sleg.

Jeg aldrig havde slikt formodet af min Datter

J. Her Fader/hvad er det I sliqer Tanker fatter?

Jeg tør for hendis Skyld aflegge dyrest Sed /

Hun er saa frei som Barn / der nylig kom i bleed.

H. Hvor kand det være falsk / thi Karlen hende rø-
ber /

Den Luur-Buss / Egtkabs-Tyv / den Skelm og
Lande-Løber /

Som sidder udi Jern og sterke Lenker fast

Det hand saae Last og Skam / og aldrig nogen
Rast.

J. Her Fader slikt er tant / kand ej befindis Sans-
den:

H. Hvor kand da Byens Folt bekræfte det med
Banden /

At hand er Fængsel sat. J. Folt legger altid til

En meer / en anden meer / det er saa Verdens
Spil.

Naar først en Dieble-blænd nidblaandet
 Er
 Skænder

Gaar først en Snak for Dag med Skumie-Laster
 Lænder

Strax legger hand der til / som først den Glæde
 der hør /

Den denne siger det / hand og det samme gjør.

H. Hvorledis er den Sag? J. Det er vor Dom-
 mers Digten

Gordi hun haver ej opbrudet Egtskabs-Pligten

Dg reed sig effter dem; Der stikker Sygen i /
 Hos hende findis der ej nogen Horeri.

H. Da gaar det Folke-ry langt andet / end berettis /

Dg derfor er det best vor Sag til H Erren sættis /

Hand best kand raade Bood / til Lyset føre frem

Bed Tør. Vej / hvad som der er skilt i Sneens
 Giem.

Guf. Gud kiender Sagen best / Gud skal mig og
 forsvare /

Hand mig udfrelse kand af denne Nød og Fare :

O Gud / som kiender best / hvad udi Løndom skeer /

Jeg tror / at dog til mig dit Hielpes Hje seer

J. See til du fast paa Gud med Haabe- Haanden
 holder /

Ehi Haab bestæmmer ej / men Troen offte volder

At Fiendens Skelmeri far mist og søder seil /

Paa hvilket mangen from Exempel er og Speil.

H. Min Datter ikke vær i Korset u stolmodig /

Om end dit Hierte Blod skal gjøre Jorden blo-
 dig /

Saa

Saa kommer dog din Siæl til ævig Himmels
 Roe/
 Og Guld din Spot og Død skal hevne paa de
 Loe.

Chorus.

Verdens Jammer-sænkte Dal/
 Forandring altid findis skal.
 Ej Velstands Grund-Bol er saa sterk
 At jo paabryder Modgangs Verk.
 Ej Velstand er saa nyre-grood /
 Den jo kand rykkis op med Rood.
 Lad Græskar vinde hastig op
 Og skyde frem sin Skygge-Krop:
 En Orme-Tand dog rammer det /
 Saa det maa snart forvisne slet.
 Lad Træet vit udbrede sig /
 Det dog omhuggis hastelig.
 Ej noget Blomster er saa grøn /
 Ej Purpur-Lilien saa skion
 Det jo med hast forvisne maa /
 Naar Sole-Brynder stikker paa.
 Hvor snarlig brydis Glas og Glar?
 Den samme Skebne Velstand har.

Paa flibrig Klode Lykken staar /
 Dens Hiul fuld hastelig omgaar /
 Saa den / som Nys i Bejret var /
 Paa Jorden hand maa ligge mar.
 Naar Sole-Kinden blinker best /
 Da tit er sorte Skyer nest.
 I Dag er mangan sund og rød /
 I Morgen er hand syg og død.
 I Dag har mangan Solv og Guld /
 I Morgen ligger hand i Muld
 I Dag har mangan højest Rang /
 I Morgen faar hand nedrig Sang.
 Saaledis mand ej bygge kand
 Paa Verdens falske Grund og Sand.
 Guld-Billedet paa Leer-Fod staar /
 Det snart lig falder og forgaar.

ACTUS IV.

SCENA I.

Simon / Melchior.

S. Hvad dommer du der om? Skal vi da
 Ringet søge
 Og skylde hende for en Egte-brygger Skiløge?
 M. Hvad?

M. Hvad? spørger du der om? Hun ikke skal
undgaa/

Men for sit stive Sind en ret Belønning faa.

S. Da tykkis mig / at jeg ret tykkis over hende /
Det Stykke spodske Skarn/hun os ej vilde kiendes
Dog jeg fik ingen Lyst / som jeg mig tænkte til/
Saa maa hun have det / som hun det have vil.

M. Vel er det/ Joachim fand finde nogen Qvide
Ej nogen Mand har haft saa Lykken paa sin Side
Som hand den haver haft; Men En i Glevens
Stand

Var udi større flor og Lykkens Günst end hand.

S. Hvor stolt hand kom af sted den Broter / og
hans Qvinde

Kom Stadsendis i Bye / som hun var en Grev
vinde;

Det ildet udi mig / og Jeg fra Lyster Jld /

Saalænge hun er til Land aldrig blive skild.

M. Det Pus vi hende gøre os gavner et par
Brude/

S. Jeg vilde heller see det gavnet et par Stude:

M. Tie med sliq Røde-Snak; en Bug som
Bom-Uld blød

Har jeg langt kierer end et ringe Slagter-Rød.

S. Men paa hvad Maade fand det Pus os Bru-
de rente /

Jeg veed ej/hvor jeg fand en Brud mig derfor vente

M. Dit Dumme-Hoved dig / ej saa vankundig
gør /

Sig effter denne Dag hvo vel undskyldte tør?

Naar Lyften minder os at bejse til en Damme /
 Strax faar vi ja / thi hun sig frygter for det samme
 Som nu Susannæ skeer. S. Nu/ nu forstaar
 Jeg det /
 Kom lad os gaa til Ting / at hun kand saa sin
 Ret.

SCENA 2.

Almuen.

Nu kand mand ej lide paa Qvinder /
 Dem mand i slig Grovhed befinder ;
 Susanna bar Dydigheds Stempel /
 Hun alle var Kydsfheds Exempel /
 Hun siuntis saa smuk og blufærdig /
 Mand agtede hende fuld-værdig.
 At bære paa Hovedet Krone
 Og sidde paa gyldene Throne
 Saa skinnede frem hendis Dyder
 Som var dog Skinhelligheds Lyder /
 Saa hellig er hun som Syb Trolde
 Paa Botte-Log Dands som kand holde.
 Ej nogen paa Qvinder kand lide /
 Til Af-Bej de snarlig kand skride.
 De synis som Engler tit rene /
 Saa fri dog som Svin-Ryg fra Bene.

Thi i

Thi kunde Susanna sligt giøre /
 Hvad vil mand om andre da høre?
 Exempel paa hende skal sættis
 Men Skiændsel og snarlig udslættis /
 Thi vil vi til Huset henganæ
 Og sælde Dom over vor Fange.

SCENA

Joachim / Almuen / Simon /
 Melchior / Susanna.

S. Nu gaar det ilde til? See hvilken Folkes
 Skare!

Ah! hør mig! Ah nu staar Susanna Liv i Fare:
 O Gud staa dog os bi med vor retfærdig Sag /
 Og hielp / at Sandhed maa fremkomme for en
 Dag.

Alm. Vi smertis Joachim / at vi skal Ederfinde
 I denne Sørge-stand for eders unge Qvinde:
 Ej havde nogen troed / ej tænkte nogen paa
 Saa dydeligt et Folk at skulde saa sig staa.

S. I Joachim er værd at æris med en Krone
 For Eders Dyder; men det Dyr I har til Kone
 Har Eder gjort en Spot med skamfuld Horets
 Som aldrig viftis af: O si den Tasse si!

O For hendis eelig Mand hun haver saa bekliffet /
 M. Thi / hende! for hun saa løsagtig sig har stiftet /
 fet /

Dg

Dg gjort saa stor en Last og Skam for Israael /

G. Hun efter Loven bør med Stene slaas ihjel.

J. Kand slikt bevissis / da kand Jeg imod ej stride

Hun jo for Egtkabs-Brud tilbørligen maa lide

M. Bevissis? er det ej Bevissning nok? Vi To

Fremviser / at hun har opbrudt sin Egte-Troe.

Sus. Guld med mig vidne skal / at I skelmagtigt

Digter

Den Daad / for hvilken I mig falskeligen sigter :

I Mænd allene mig bød sliig u-gierning til /

I Tøe svingagang har tilred mig dette Spil.

M. Seer / om hun skammer sig! Jui! skammer du

dig intet!

Er du slet Dieble-blænd / og er dit Hierte flintet?

Er det ej bedre du bekiender det rundt ud /

Paa det din syndig Siæl kand Naade saa hoo

Guld.

Sus. Den som uskyldig er / bør frilig for sig tale /

Min Siæl hver Dieblif jeg mon min Guld befale

Ei sørger I for den; om Jeg nu dødis skal /

Da kommer vist min Siæl til Herrens Himm

mel-Sal.

G. See / hvor den Tasse tet sin Hore-Stiern til

dekker /

Den Skiul som skiden er; I Aegte snart af-tref

ler

Den Klud Hun skiul sig med; See hvilket Hoo

re-Syn!

Mand kiende Horen kand paa hendis Die

bryn.

Alimen

Alm. I Mænd fortæller snart for allis Drene Sa-
gen /

Alt vi med Tunge-strid skal ikke spille Dagen :

M. S. Paa hendis Hoved, Top vi legger vo-
ris Haand /

Dg dermed knytter os ved Sedens haarde
Baand.

I Haven der vi gik i gaar ved Middags-Tide

For Solens Straale-suld Guld-Lokker vare blide;

Dg vi forlystet os med en Spadsere-Gang /

Dg nøje hørte paa smaa Fuglis Qvidre-Gang.

Da kom Susanna ned med sine tvende Piger /

Sig nej din Tasse / vi nu Sanden ikke siger /

Din egne Hus-Folk skal da vidne dig imod /

Som komme ned / der vi med Skrig os høre
lod.

Der de saa søje stund sig Urter havde pillet /

Da strax den onde Lyst i Blodet haver krillet :

Ehi begge Piger Hun opstillede fra sig /

Hvor af mand klarligen fandt kiende hendis
Svig.

Strax sprang ud af en Busten Karl-smuk af Per-
sonen

Som Hende tog i Favn / saa hand nok kiendte
Konen :

Da var det Kys om Kys; D hvilken Spot og
Spæ!

Kort sagt : de slengte sig strax begge ved et Træ.

Jeg blev saa dum og stum / at jeg ej kunde tale /

Min Broder baglænds faldt / og længe var i Dvale:

Ah en u-hørlig Daad! maa mand ej styrte ved
 At sig en Dame gjør saa stor Uteerlighed?
 Der vi fik Krafft igien / strax vi med sorte Kinder
 Dg sulke krøb der hen / da vi dem begge finder:

Fuj dig hvordan du laa / det var en Spot og
 Skam

Dg alt det sige frem / vi saae paa dig og ham.

G. Hvor blev da Kaelen af / hvil lod I ham und-
 rende?

G. Den Hoer-Bul smutted bort imellem vore
 Hænde:

Hand var en Helte-Krop / og raster end en raar
 Vor Alder-Sene Been ej kunde ham opnaa.

Men hende greb vi fast / nu maa hun selv fremsiges
 Hvo Kaelen var / at hand kand straffis med til-
 lige:

Nu dømmes alle Mand den til en skændig Døds-
 Som saa Hoeragtelig sit Egte-Løfte brød.

Suf. Ah væ! Jeg storlig for mig arme Qvinder
 gruer /

Du høje Guld / som hvad der skeer i Løndom stuer /

Du veed det allerbest; betænk hvor falskelig

De sagde Bidnisbyrd og løjede paa mig

M. Hvor hellig kand hun staa sin Hore-Sag at
 smykke!

Dg vilde med sin Løgn til side Sandhed rykke:
 Om Trodens Sværgen hialp / hand ej til Baad-
 let kom

Om Tyvens Sværgen galk / hand ej fik Henge-
 Dom.

Alm. n

Allm. Zoe saa fornemme Mænd med Løgn Land
 ikke fare /
 Og Hun har intet / som Land hendis Sag forsvare:
 Thi gaar I Bødle hen / og Hende slaar ihjel /
 Mand snart udrydde bør den Skam af Israel.

SCENA 4.

Pigerne / Jep / Sven.

Ab Jammer og Bæ! Ah Skændsel og Spæ
 Som voris Huus rammer;
 Skam saa de toe Mænd / som haver os brændt /
 Med Skændselens Flammer.
 Oe digtet det har / vor Moder vist var
 Uskyldig i dette /
 Af Avind og Had de hende det bad
 Vist monne tilrette.
 Hvi græder I saa? Hvor mon det tilgaa
 Mens I saa bedrøvis.
 O Gorrig, fuld Tid! O skammelig Id
 Bor Moder bortrøvis.
 Nu føris hun bort til Reddersted fort
 Og miste skal Livet;
 Nu maatte strax gaa Sin Straf at udstaa
 Der Dommen var givet.
 Jammer og Nød; Nu ret er hun død
 Bor dydigste Frue /
 I sigte vi Land / hvor Jammer, fuld Stand
 Er udi vor Stue.

Der

Der Hungik af sted / Da Fader falt ned /
 Laa plat udi Dyale /
 For Anger og Sul / Og smertende Kluf
 Hand intet Land tale;
 Mor-Fader falt ned Paa Sengen Erins Sted
 Og slog sig heel ilde /
 Hans Ande forgaar / For Gole-fied staar
 I Vesters Vand-Kilde.
 O Sorrig-suld Stand! Hvo bare sig Land
 Og ikke vil græde?
 O Jammer og Nød! O hastig Unstød!
 Nep saar vi meer Blæde /
 Jeg løbe nu vil / Det ynkelig Spil
 Med Jammer at stue /
 Ah! døer hun nu / Som var alle saa from
 En Moder og Frue.

Chorus.

Sukke maa den / som lidet formaar
 Altid det her saaledis tilgaar;
 Flaadet paa Saadet vil oven til flyde /
 Potten gaar sonder af Kampen med gryde
 U krud sig skyder højest dog op /
 Rejser i Vej en pralende Top;
 Deiligste Blomster for dette maa vige /
 Og til fuldkommen Vert ikke land stige.

Store vil dog de modneste bær
 Have fra dem/ som kommer dem nær;
 HErre Gud trøste den Mand og den Qvinde/
 Hvilken de Mægtige Sag med mon finde.
 Fangis først Lam af Ulve-Mund sat/
 Retten i Struben findis da sat;
 Ræven med Baasen ej holder lang Trette/
 Ræve-Klør veed for sig selv at rette.
 Mægtige Hanse taler et Ord/
 Det er saa fuldt som Gierning var giord/
 Da den Uskyldigis Siensbar og Tale
 Agtis saa lidet/ som Kragernis gale
 Gierdet maa trædis/ hvor det er laut
 Fattig Mand's Gierning agtis for faut/
 Retten paa Jorden til Magten sig bøjer/
 Himlen allene med Retten fornøjer.

ACTUS V.

SCENA I.

Daniel.

Ah en Jammer! at mand sigt hos vor Israel
 befindes:

Skal da Sions fromme Møer/ skal da voris from-
 me Qvinder

D

Ublu

U: bli være satte til hver en Horbuck's Ønske
 Maal /
 Og / om de fornægter det / da ud-drikke Dødsens
 Skaal.
 Maa mand ikke stelve ved det mand hører / at den
 fromme
 Dyde: Soel Susanna skal nu saa skammelig om-
 komme
 For sin Kydskheds Ære skyld; og der dog skal
 sigis / at
 Hun / som en løsagtig Qvind har sin Egtes Ære
 forlat.
 O Gud bedre dem / der skal udi fær med Dievles
 Unger /
 Og uskyldig kører for Edder: giftig Bide: Tunger!
 Ah! hvor mangen Een forliis paa sit Liv og Ære
 faar
 Af det skarpe Tunge: Sverd som det nu Sus-
 anna gaar.
 Hun er fra sin Ære dømt / og hun er fordømt til
 Døden /
 Hun skal slaas med Kampe: Steen / enddog ikke
 hende brøden
 Noksom over er bevist; men jeg strax vil bid hende
 gaa /
 I Forhaabning / at jeg vil Sandhed ret for Da-
 gen saa.
 Thi jeg tror / Guds egen Vland mig til dette haver
 drevet /
 Dog jeg ikkun er en Dreng / og ei bliver end opstros-
 ven

Iblant flogede drevne Mænds og de Lovforfar-
nis Tal /

Herren den uskyldige dog ved mid udfrelse skal.

SCENA 2.

Stads-Knegtene / Daniel / Simon /
Melchior / Almuen.

St. Vil Netter-stædet ud / der vil vi med dig
lesse

D. Din Lesse-Syge Qvind / hvor skal vi vel kærnesse
Med Flint og Kampe-Steen din kysse-gierig
Mund /

Vi toe skal hevne ret dit skændig Hore-sund

D. Hej / Hej. Hvor vil I hen med denne fromme
Kone /

I dette Synde-Mord hos Gud fandt ei forfone:
Er det vel redeligt at bringe saadan om
En Juda Datter ved en u-retmessig Dom.

S. Din kaade Næs-viis Poeg / hvad har du her
at raabe /

D. Gaf hen til Lege-Børn / og spil med Guld din taabe /
Gaar fort med hende hen / afliver snart det
Skarn /

Dg skiotter ikke stort det stykke Mund-Kaad
Barn.

D. I Folk af Israel / I have giord som Giefle /

S. Holt dog din Knepper / det dig den Mand Hals-
sen brette!

D 2 D. Hun

D. Hun er uskyldig. M. Dreng gaaf pokker
hen i Bold /

Gaaf hen at trive Top og spille med en Bold.

Dg lær os ikke, hvad der sømmer os at gjøre.

D. Hun er uskyldig / vil I Sandhed ikke høre?

M. Du dandse skal du Dreng / ret nu til Tugter
Huus

D. Hun er uskyldig / Jeg ei skiotter Ederes
Bruus.

Alm. Kom hid du lille Dreng / hvad meener du med
dette?

Sor sig Ugierning bør hun ikke døe med Rette?

D. Bespørger Sagen først / før I fremsiger
Dom /

I Hende / frygter Jeg / uskyldig bringer om.

Vil I til Domme Huus igien tilbage vende /

Saa skal I ret til gavn den gandske Handel kiend

Al. Saa vender om igien til Ringet. S. Hvad
er det?

Kand os en Kompen Dreng affige nogen Ret?

Alm. Sæt dig du Dreng / her ned / du skal i Sagens
domme

M. Hvor kand en Raablig Dreng et Dommers
Embed sømme?

D. Jeg det bevise skal / I haver vidnet falsk ;

M. Kand du bevise det / da blive jeg spedaist.

D. Snart frem for Rette hid de tvende Dome
stiller /

Dog først den Ene fra den anden Lang. Bei stiller

Al. I Simonhisset gaar til venstre Side did

I Melchior gaar frem for Rettens Sæde hid.

M. Her

M. Her staar Jeg/trods at Jeg skal nogentid for-
negte

Hvad jeg har seet og sagt; Jeg agter ved en hegte
Den Kompens Barne-Snak; Nu Næs-viis
spørg mig til

Jeg dig fuldkommelig Besceden give vil.

D. Din gamle Mester-Skalk / nu skal du staa til
Stamme /

Nu skal din Ondskab og Misgierninger dig raame :

Nu skal dit Horevi snart aabenbaris her /

Ehi mangen Juda-Næ voidtagen af dig er.

Du som faa mangen Dom har uretmessig sældet /

Dog den U-skyldige med Krog-Lov overveldet /

Ret-krænker / Kenke-fuld / Gunst-Dømmer / Ga-
ve-Slug /

Ej dyrkede du Guld / men Guldet og din Bug.

Kort sagd : Du gjorde hvad du vilde / mens du
funde /

Sig frem / hvad Træ det var / ved hvilket I dem
funde :

Saa skal for alle Mand den Skalkhed I har
giord

Bevissis klarligen af Eders Løgne-Ord.

M. Seer hvilken dristig Poeg ! og skuer hans Bes-
bærder /

Din Næs-viis Sticende-Mund mig ingendeel for-
færder /

Mand burde heller dig Niis-Piske paa dit
Skind

End sige slygt ; dog see / vi sandt dem ved en Lind.

D. Din Løgne-Tunge dig fra Liv og Ære stiller;
 I Folk / den anden Mand for Retten nu fremstil-
 ler:

Den rette Sandhed saa skal komme for en Dag/
 Og I skal see / de har en u retfærdig Sag.

S. Hver Lem / som paa mig er / frygt / skelver / ingen
 Fange

Som sidder paa sit Liv kand være nu saa bange:
 Jeg frygter denne Dreng os gjør et Skalkes
 Snig /

Gid Jeg u-syntligen nu kunde stabe mig.

D. Tæd frem du Canans Art med din Meen-
 Seder-Strube /

Du gamle Hore-Bul / du din letsærdig Bube;
 Hvor mangen Jomfru har du Hore-Jager
 skænd /

Naar Hore-Hiertet blev af Lyst Begier op-
 tænd.

Al Frygt de Qvinder ej modsig dette torde /
 Men denne Kydskheds Soel ej / som du vilde
 gjorde /

Derfore skulde hun saa stor Bancere saa /
 Sig frem din gamle Rev / ved hvilket Træ de
 laa.

S. Kom hid / Monsieur, og søl i Mund / om Jeg
 har Tænder /

Hør hvor u-bluelig den Skælm mig overskænd-
 der!

De Klaffer Ord du har udsagt om mig i Dag
 Din Døeg betale skal ret paa din bare Bag.

D. Var

D. Var Magten som din Mund / da maatte Jeg
forstrecktis /

Men troe mig / at nu skal din Magtis Binger stek-
tis :

Rundt ud for os bekiend den Ting vi dig omspor /
Saa skal du faa den Spot og Løn som slige bør.

G. Vi greb dem hos en Seg ; spør til/ret mens dig
lyster /

D. Ret saa ! nu har vi nok / Gud frelset har vor
Syster /

Guds Engle tegne skal og sønder-hugge dig
For din Letfærdighed / og for din Løgn og Svig.

Alm. Hvad hør vi ? har I Mænd da været slet for-
bandet /

Den Ene siger Set / den anden siger andet

Dtn Ene siger Lind / den anden siger Seg ;

Den Sag har været dog en sær Forførings-
Leeg.

Gud have Lov ! vi blev oplyste ret i Sagen

Alt det uskyldig Blod ej blev af Dage tagen :

Hvad heder denne Dreng / som tede sig saa klog /

Den Biseste blant os mod hannem er et Drog.

D. Jeg kaldis Daniel / at Sandhed blev opfunden
Har Herren giort / ej har min Hierne dette spun-
den :

Susanna frelset er fra Død og Tre:Klik /

I frelste blev fra Synd og Sagens Kundskab
fik.

De tvende gamle Skarn / som Løgneren haver dig-
tet /

Og samme Løgne-Daad med Skelmeri forfigtet /

De bør jo sticændig Døe / ja drikke samme Skaal
 De stienked hende til med lige samme Maal.
 Alm. Bist skal de Stielmer døe / paa Timen dens
 nem dræber
 J Bødler / dennem saa hen under Galgen slæber :
 M. S. Ah væ ! hvor falder vi fra Lykkens Le-
 re Slot
 Til Gravens mørke Hul med Sticændsel / Skam
 og Spot ?
 Gid dog den Lyster-Viil os ikke havde plaget !
 Den sure Dødsens Skaal ej havde vi nu smaget :
 Al. J skal dog aldrig meer af brynde finde meent/
 Utugtens Lyster. Jld skal sthykkis ud ved Steen.
 St. J faiste Kenke-Pal / nu bruger Eders Drek-
 ker /
 Buus/bads din Tre-Tyv/bads buus din Egtstabs
 Brekker!
 S. Ah Død ! hvad er du suur ? M. Nu sprak
 min Hierne-Skal ;
 St. Vi vil dem slenge ned i denne Galge-Dal.

SCENA 3.

Jep / Sven / Joachim.

Jep. Til Beens / til Beens Jep Sven /
 giv dig nu til at løbe /
 Det som du pisset blev med en Krabask og
 Svøbe ;

Kend-

Kend. Løb i fulde Laab / og gior dig ikke
lad

At du kand giøre først din Husbonds
Hierte glad.

3. Er nu min Kone død! O hvilken Tre-
Krone

Har Jeg nu mist/ som har forkiist saa from
en Kone!

O hvilken Dyde-Soel er runden for mig
ned /

Nu stot forsvunden er ald voris Herlig-
hed.

Vi nys som H. Erre-Folk i Lystens Enge
hvilet /

Der Lykkens Sommer-Mund med Latter
af os smiled :

Dens Vinter-Syn af os nu sure Miner
gior /

Og voris Blomster-Pragt til Tris Lov-
fald for.

mine Børn / I maa dog u-lyksalig stat-
tis /

at I saa tilig skal saa from en Moder fat-
tis :

Her kommer vor Jep Sven/vil sige mig
det Mord/
Kom at fortælle mig den Handel med et
Ord.

Jep. Nu straalet Solen op/og voris Glæ-
de dagis

Den mørke Sørge-Skye mon flet til Side
dragis.

Nu flytter Lytten ind i dette Huus sin
Fod/

7 Og søger Velstands Trin/ som den til-
forne stod.

J. Skal du din Bengel saa bespotte mig
Nøden?

Jep. Susanna frelset blev fra Sørrig
Spot og Døden:

J. Det veed Jeg vel/thi hun er udi Him-
mel-Sal

Jep. Af denne Stue-Dør hun snart ind-
træde skal.

J. Hvad siger du Jep Sven/skal min Su-
sanna leve?

Jep. Hun lever Tre-fuld; De gamle Skan-
ke bleve

Nu dodede med Steen. J. Hvorledis
 gif det til/
 Kom ind i Stuen at fortælle mig det
 Spil.

SCENA 4.

Joachim/ Susanna/ Helchias/
 Daniel.

J. Nu har mand aldrig hørt et ædlere
 Mirakel/

Og aldrig nogen seet et skønnere Spektakel/
 Dig gode Gud skee Tak! som os fra den-
 ne Skam

Og Død befriet har: Hvi kommer Hun
 mit Lam.

Velkommen hjem igien du blanke Rydsk-
 heds Stierne/

O klare Dyde-Soel / hvad skuer Jeg dig
 gierne!

Velkommen unge Karl du vise Daniel/
 Din store Visdom har nu hiulpet os saa
 vel.

Sus. Spring ud min glade Siæl med
 Frønds og Frelsiss Frugter

Og ofre Tak til Gud/som Faderlig dig tug-
 ter: Hand

Hand vel mig saarede / hand lægte dog
 igien /

Den sorte Skiændfels-Sky bordrev
 hand herlig hen.

H. Stem op til Himlens Gud mit Hier-
 tis Skaldre-Harpe /

Med Takke-Psalmer; den er blinder end
 Muldvarpe

Som ikke seer her af vor Guds Almæg-
 tighed

Som og hans Godhed / der er alle Mand
 bered.

Bryd ud min Siæl til Gud med manges
 tusind Takker /

Fordi hand vissed af ald Spot og Tre-
 Klakker

Fra voris Huus og Slegt; Saalængog
 der i mig

Er Liv og Aand / O Gud / da glemmer
 Jeg ej dig.

J. Vi maa vel takke GUD; Jeg vil min
 Haand forglemme /

Før Jeg forglemmer ham; Sid Jeg med
 Engle-Stemme

Paa Hiertets Orgel-Berk lovsunge
kunde ham/

Som friede vor Huus saa vel fra Spot
og Skam.

D. Ja Herren være Lov! som midt i No-
den tænker

Paa sine fromme Børn / og stæcker Si-
dens Menker:

Der graver mangen Een til anden
Skændsels-Grav

Hand styrter selv i den / og finder der sin
Straf.

J. Nu vil vi denne Dag i Lystighed frem-
drage

Med Lov-Sang / Tak og Bøn / der hos og
Diners smage

Til Hiertens Fryd og Trost / at vi fik
vunden Sag/

Jeg holder denne for min anden Brol-
lups-Dag.

Chorus.

Saa kommer Sandhed dog omsider for
en Dag/

Saa faar dog vunden Spil enhver retfær-
dig Sag/ Saa

Saa skinner Solen dog omsider skion og
klar

Naar mørke Skyer den fordunklet noget
har.

En Solv. poleret Dag vist kommer effter
Nat /

Dg den U-skyldige saar Tre-Krandsen sat /
Saa kommer effter Sorg til latter Fryd
og Trost /

Dg effter Bræde-sæd en dejlig Blæde-Host.
Saa faar dog Skelmer Skam / som nu med
Tunge-Bid /

Nu med Finandsserj / ja nu med Trette-
Strid

Forsølger mangen From snart uden Skyld
og Sag /

Gud dem betale skal paa Bredens Hevne-
Dag.

Den sylte Taare-flod / som bliver gydet udd
Af dem / som lider Bold / den stiger op till
Gud;

Guds Flaske glemmer den / Guds Hevn be-
tale maa /

Saa den Forsølgendis maa Skam og
Skændsel faa.

Saa

Saa gik det disse Døe / hvis Driffter vi har
hort

Som fik Susannam ind i Skiændsels
Snare fort.

Saa gid det hver en Skelm og Ære-Skæn-
der gaa!

Ud det forønsker hand med Haanden
klappe maa.

Slutnings-Sonnet.

Mod giftig Tunge-Bid / naar Djevle-
Rædsel krænker

Paa Liv og Ære dig / brug dette Læge-
Raad /

Vist af med denne Trøst din Djinis
Strømme-Braad

Naar du med Andagt paa Susannæ
Skebne tænker;

Ud tit til intet gjør de falske Ræve-
Renker:

Naar du forvarer dig for syndig Skalle-
Daad

Saa frygt ej Dode-Sting af Edder-giff-
tig Braad /

Chi

Thi Herren Logneren i Skiændsels Brat
nedsænker.

Kand Laster-Tungen end (til Skalken
Trekker klog:)

Dit dyrebare Navn af Ere-Rolden stykket
Blud skal det dog igien i Livsens gyldne
Bog

Blant Helgens Navne-Tal med eggen
Haand indtrykke;

Hvor end du svertis ud; Blud skal om
sider dog

Dit Navn og Ere med stor Herlighed
smykke.

E N D E.

Den
Forlaarne
Søns

Forberring

Dg
Forbedring

Saa som en
Skue = Blads

Dg
Kiende = Speil

Paaden

Unge Verdens Kafenhed /
Falske Venners Fortrædelighed /

Dg
Fromme Forældris Godhiertighed
Rim-befattede

af
Jens Christenson Lønborg.

Brentet i Kiøbenhavn / Aar 1708.

De Sammen-Talende
ere disse.

Den Forlaarne Son.
Broderen. Bedrageren.
Faderen Dableren.
Dyden. Skioen.
Vestysten. Drengen.
Kromanden. Borgeren.
Ebennen.

Fortale.

 en unge Verden rase vil
 Og selv sig ej kand raade /
 Den udi Daarskals vrange Spil
 Ej veed at holde Raade.
 Dog mest de Nigis Børn / som paa
 Forældris Penge stoler /
 De trodsig monne bag opslaa
 Som hine Raade Foler.
 Mand siger: Sønnen fører sig
 Udi sin Faders Skjorte /
 Men ikkun saa fuldkommelig
 Endnu den Prove gjorde.
 Cornemmelig om Faderen
 Er from og fuld af Dyder /
 Na Sønnen snarist viger hen
 Til Rase-Spil og Lyder.
 Mit beste Fader verst har Barn
 Som af hans Fodspor træder /
 Og bliver til et Drog og Skarn
 Og ej Forældre glæder.

Saa voxer ofte Krogist Green
 Paa rettest Bul og Stamme /
 Og udi sedist Alger reen
 Mand U-trud most skal ramme.
 Den søde Bellyst lokker dem
 Til Drik og Doble-Silder /
 Der i de farer fort og frem
 Og Tid og Midler spilder.
 Den blinde Gud for Kierlighed
 Indgyder Lyste-Lynder /
 Som snart i Hiertet finder sted
 Og ilder det med Brynder.
 Naar Fruen-Timmers søde Mund
 Og glimrend Lindre Dje
 Med favre Fagters Lokke-Fund
 Mon Hiertet sig tilbøje.
 Her kommer falske Brødre til
 Med Honning-søde Læber /
 Som dog med Skalkheds Trekke-Spil
 Dem at forraade stræber.
 Paa dette den Forlaarne Son
 Mon ret Exempel være /
 Historien er sand og skion
 Og klarlig der kand lære.

Den Forlaarne Søns
 Forberring og Forbedring.

ACTUS I.

SCENA I.

Forlaarne Søn / Broderen.

S. Skal Jeg saa spille bort min Ungdoms Tid
 og Dage?

S. Skal Jeg der hieime gaa som Kræbsen alt tilbage?

Og aldrig tage til i Visdom og Forstand /

Min Fader aldrig da den Synd forsvare Land.

Uh! at min Fader dog snart vilde holde Skifte

Og give mig min Part; Jeg skulde strax anstifte

Den yndig Rejse-Fær; Jeg ikke skulde her

Gaa som et Driver-Nød / der kun sin Baas har
 Fier.

S. Min Broder / er du flog? slaa dig til bedre
 Tanker

Dit Gods i Trygheds Havn er lagt for sikker An-
 ker /

Saa længe Fader har det i sin Giemme-Boe /

Dit Skib paa Klippe-Rev ei sønderlaas i toe.

Du det u-tidigt Bejr maa holde heller inde /

Ind sladdre slikt for mig præf saadan for en Qvins
 de:

Jeg er ved Alder og forstaar mit eget Gavn /

Jeg holder meer af Noos og et prisværdigt
 Navn /

End sidde hiemme ved sin Faders Kyllens-Uste /
 Omgaaes med Røgter-Dreng og skiden Molke-
 Zalte:

Jeg nu vil ud blant Folk at lære Høflighed /
 Og om der er Forstand hos dig / du følger med.
 B. Send bort et Sviin til Nhiin / det dog et Sviin
 hjemkommer /

En Taabe bliver ej ved sin Udreise frommer :
 Jeg kiender vel dit Nil / du derfor rejser ej /
 At du henvandre vil til Dydens rette Vej.
 Du vil dig raade selv / og leve som en Junker /
 Men saar du nu dit Gods / i Lyder du nedjunker : :
 Og inden soje Tid din Pung skal lidet see /
 Saa taabelig du dig og Hdsel mon betee.

B. Ja som du haver Sind / saa haver og du Tale
 Mand kiender Fugle af Feer og Dyret aff sin Hale
 Du Penge-kiere Drog er klog og høflig nok
 Naar du har Guld og Sølv / og en stor Drem
 flok.

Gaa som et Gøde-Nød her hiemme / bliv en Tøse
 per
 Og høflig tal med Folk / som Kragen / naar hun
 gølper /
 Gaf aldrig uden for din Faders Nødings sted
 Bær en Hiem-Søding / saa har du dit Gods
 Fred.

En Orn vil højt i Skye ved Jorden Gaasen bliv
 Et Heltiske Bemyt sig uden Lands begiver
 At lære Høflighed / at lære sine Sprog /
 Og at besee de Ting / som Hiernen gjører klog
 D!hand

D! havde Jeg mit Gods / ej Kulde jeg fortøve
 I dette Huus en Dag / men strax min Rejse prøve:
 Nu Jeg til Faderen gaar / og ham ej giver Noe/
 Før hand til Arve-Part mig giver halv sin Boe.

SCENA 2.

Faderen.

Hvo fand vel uden Sorg i denne Verden leve?
 Naar Lykken over os mon Glæde-vinger
 sveve /

Da strax den tager Flugt / og os strafsløjer bort/
 Og gjører voris Fryd og Glæde meget kort.
 Min Glæde-Soel stod nys i mange Fryde-strimer/
 Og maalede til mig Lyksalighedens Timer /

Men for min Himmel nu de Sorge-skyer staar/
 Saa Blædsens Sole-Skin forsvinder og for-
 gaar.

Saa mange Børn mand har / saa mange Stene
 trykker

Forældris Sorge-Bryst / og snart det Knuus i
 stykker:

Fra Hiertet kommer Børn / til Hiertet og de
 gaar /

Og gjører der udi fuld-dybe Smerte-Skaar.
 Et Huus-fuld-Børn vel er et Huus-fuld-Himmels
 Gaver /

Men man og der til med et Huus-fuld-Sorger ha-
 ver:

Mand ammer dennem op med Nøde / Sleb og
Træl /

Vi stræber / ønsker / gjør / at det Land gaa dem
vel.

Hvor tit for deris Skyld maa vore Kinder blegne
Naar noget hændis dem? Men hvad er det at regne
Mod den Fortræd og Harm / som mand omsider
faar

Uf Børnenis Udnyd / som de saa tit begaar.
Smaa Børn / smaa Sorger er / men naar de bliver
store

Da voxer Sorgen stor ; dem mand tilforn omsore
Alt arte skulde ret / naar de travorer Niis /

Da seer mand først de faar paa Dyderne forliis.
See hvad Fortræd og Harm min yngste Søn mig
giører /

Hvis Rasert jeg seer / hvis Mur og Knur jeg hører
Hand vil sig raade selv / og have pruppert ud
Sit Arvegods hver Hvid / hver Skilling / hvert
en Klud /

Dg rutte der med om / som det ham selv behager.
Om Længden ikke hand sig nogen Dimsorg tager ;
Zil Leegen / Doblen / Drik staar Karlens Sind
og Ugt

Hand ingen Skilling end til gode har anlagt.
Hvad vil hand giøre da / naar hand faar Guld og
Penge

Dg Gods at raade for ? Jeg frygter hand ej længere
Hos sig det giemme skal ; Jeg frygter Skarn og
Val

Skal sig tilsnige det med List og Hylle Snak.
Sene

Som klinger sødelig for slige Karles Drex /
 Der tænker ikke paa de for Profit det giører
 En uforstandig Dreng kand blive snart forraad
 Og miste Guld og Guds ved deris Skalkedaad.
 Hvis Røst er det jeg hør? Hvad gielder at hand
 Kommer
 Alt harme mig igien? Ohører! hvor hand bromier.
 Sligt Jeg ej lide kand / for skal hand Godset faa /
 Sin egen Eventyr og Fare maa hand faa.

SCENA 3.

Forlaarne Søn / Faderen.

F. **S** Fader giver mig / hvad mig hør til med
 Rette /

Alt jeg ej nødis skal det Eder at afrette:
 Forhindrer ikke mig at rejse / hvor jeg kand
 See Dyd og Høflighed / og blive til en Mand.
 Fad. Vel an! der er dit Guds / der har du Guld
 og Penge /

Jeg frygter at du skal det ikke have længe:
 Din Junker Rejse dig til Bug. Vid blive vil /
 Stol ikke paa dit Guds / det snart kand sættis
 til.

See til / Søn lille / du dog viselige spiller
 Med dette meget Guds / og ærlig dig anstiller:
 Leg Bind paa Dyd og Got / lad fare Dobbels
 Spil /

Fly Rutte Brødris Raug / fra Drankere dig stil.
 Lad

Lad sminket Qvinder ej dit Hierte til sig drage /
 Lad Hylke-Benner ej med Smiger dig betage /
 Lad Kro-Mænd ingen Skerv af dine Penge
 faa /

Lad Skarn og Spille-Mænd fra dig af Døren
 ren gaa.

Holt dig til smukke Folk / som du befinder dydig /
 Skal Lykken med dig staa / da bliv her i mig lydig :
 Lær Biisdom og Forstand / i hvor du rejser hen /
 At ej du komme skal et Drog til os igien.

Spar dog min Søn / dit Guds / det meste du kand
 spare /

Hvis jeg har dig paamindt / der paa tag stedse vare ::
 At lyder du mig ej / men bliver til et Skarn /
 Da vil Jeg ikke meer dig kiende for mit Barn.

SCENA 4.

Forlaarne Søn.

Hej lystig! Kurasse!
 Det falder til passe.
 Nu lystig er Legen /
 Thi Jeg er min Egen.
 Jeg er nu fra Trængsel
 Som Fangen af Fængsel.
 Riis / Ferler og Kieppe
 Mig ikke skal skreppe.

Jeg er nu fri Breve /
 Som Fyrste kand leve.
 Jeg er nu ret Junker
 Fordi jeg har Brunke /
 Jeg haver brav Penge /
 Og aldrig kand trænge.
 Hej Lystig! Kurasse!
 Det falder til passe.
 Bær lystig mit Hierte /
 Forglem ald din Smerte.
 Hej Fruer og Piger!
 Hej Harper og Biger!
 Hej springende Penge
 Gjør klingende Strengge.
 Lob hen Dreng / pak sammen
 Med Lyst / og med Gammen.
 Naar Morgen fremtræder /
 Til fremmede Stæder
 Vi vil os begive /
 Hvor vi kand forblive
 I Lystigheds Sæde /
 I Belyst og Glæde.
 Hej Lystig! Kurasse!
 Det falder til passe.

Chorus.

Ungdom og Blissdom tilsammen nep findis /
 Ungdom og Daarskab tilsamen hart bindis.
 Klogskabs / Gudsfrygtigheds / Dydigheds Bære
 Synis i Børnenis Kram-Bøe hel rare.
 Ungdom vil rase / men ikke veed Raade /
 Unge bør derfor ej selver sig raade.
 Daarlighed er i den unge Drengs Hierte /
 Hvilken Forældre med Riis skal udsnerte.
 Grenen skal / mens den er liden ombuffis /
 Barnet med Riiset i Rumpen skal huffis.
 Unge Dreng lær dog forstandig at være /
 Lær dog din Fader og Moder at ære.
 Gjør hvad Forældre dig lærer og byder /
 Naar de dig raader til Blissdom og Dyder.
 Hvo som sin Fader og Moder bedrøver /
 Ravne-Mund Dinene hannem berøver.
 Vil du med Glæde bekomme lang Alder /
 Gjør hvad Forældre / ja Herren befalder.

ACTUS II.

SCENA I.

Dyden / Bøllysten.

D. Hvor vil din Faste hen? Hvi gaar du mig
 ved Side?

Du veed vel / at vi Toe fand ej hver andre lide
 Hvor du gaar hen / Did Jeg ej gierne følger med /
 Du med dit Hore-Spil mig gjører stor Sortred.

W. Jeg

B. Jeg veed dit Forsæt vel / thi du vil hen at bejle /
 Men Jeg skal mage det / dit Anslag skal dig fejle :
 Den Brudgom lyfter mig ; hvad gielder du saar

Nej

Og Brudden Kurb / naar Jeg ham viis min
 Stik og Vej.

D. Skal saa din Hore dog for hver som du for
 derver /

Du Siæle-Morderste / du Helvedis Forhverver !

Din Hore-Stierne let saar hannem i Gevalt /

Din smigre-sukret Mund let ham saar overtalt.

B. Du Dyd er altid siolt / og gjør dig svar hoffær
 dig /

Men see / hvor gandske saa gjør dig sin Brud
 Seng værdig /

Nej Sen blant tusinde dig rekter Bejle-Haand

Men Jeg for Bejlerne nep mig undverge Land.

D. Det er ej Bejlere / men Bolere du tager /

Og du til andre hen / thi denne mig behager :

B. Hand og behager mig / du hannem ikke saar /

D. Pak dig du Sklige bort til Helveds sorte
 Braar.

SCENA 2.

Forlaarne Son / Dyden / Belysten /

B. Far vel mit Føde-Land / nu lyfter mig at stue
 Vor Soel og Maane paa den fremmed
 Himle-Bue ;

See

Her er et dejligt Land / her synis en smuk Ort /
 Snart Rudst til Losement / til næste Bye lise
 fort.

Hvo hiffet møder os? See hvilke tvende Qvinder
 Som kommer os imod! de synis to Guldinder /
 Og mest den Ene/som saa skøn og blank seer ud /
 Ah! at Jeg havde dog den Engel til min Brud.
 D. Velkommen fremmed Mand / velkommen og
 til Lykke!

I denne Rejse skal dig ingen Modgang trykke /
 Men Lykke / Liv og Held / Jeg vil forsikre dig
 Hvis du til Brud og Ven dig vil trolove mig.
 Fra hende / som staar hos i tide vend dit Bie /
 Hun er en Hore/som kand snart dit Hierte bøje :
 Og om hun med sin Svig og Lyst dig fangen faar /
 Da stor Ulykke dig til Haande snart lig gaar.
 Du har vel offte hørt af Dydens Navn at sige /
 See Dyden for dig staar / Jeg er den Himmel-Pige:
 Om du vil have Noos og et pris-værdigt Navn /
 Og Ere-Minde / da tag mig strax udi Favn.
 F. Velkommen kiere Dyd / velkommen smukke Qvinde /
 Det er min Hiertens Lyst / at jeg dig her kand finde :
 Tak Himmel-Dame / du til Brudgom tager mig /
 Jeg denne Rejse har paataget mig for dig.
 B. Min Herre / see sig for / min Herre mon hand
 vide

Hvad hand anfanger nu? Min Herre slaa til side
 Den arme Staader-Brud / Jeg tror / at hand er
 blind /
 Om hand betænker ej til hvem hand slaaer sit
 Sind.

D. Min

O. Min Ven / seer denne Qvind er ald Ulykkis
Moder /

Hun drukner sine Mænd i Skam og Skændsels
Bloder :

Forvar dig vel min Ven for deñe Helveds Brud /
Ald hendis Herlighed er Bærme / Skarn og
Grud.

W. Min Herre / lyster ham at have gode Dage
Jeg Jomfru Belyst er da maa hand mig antage /
Har hand til Modgang Lyst / da kand hand Egte
Dyd /

Hand giffte sig med mig / om hand vil have Fryd.

O. Den Tasse taler vel med Honning / søde Læber /
Oer er dog skiult Forgiff / som visseligen dræber /

Hun har en yndig Mund / og lover saare got
Men hun dog giver paa det sidste Skam og
Spot.

Hun aldric nogen Mand har løst til Treens Spids
se /

Hun aldric nogen Kand til Høsheds Trep odtridse :
Hver Bejler gjør hun arm / og ingen gjør hun
rig /

Konst / Wiisdom og Forstand hun ej kand lære
dig.

Den Hore holder ej sin Bolere med Love /
Men naar hun har hans Gods fordøjet / tør hun
bove

Alt vise hannem Ryg : Føj dig du Hore Gæst !

Føj dig ! Seer hver du har til Helvede nedkast.

Men jeg en anden Stiil med mine Bejler holder /
Jeg deñem Gods og Noos og Herlighed forvolder :

Naar

Naar Bøllyst, Bølerne maa skammelig forgaa/
 Dyd, Eiskerne da skal den sande Glæde faa.
 B. Min Herre lyder ej den arme Sure-Mule/
 Og følger ikke med til hendis Trælle-Hule:
 Hvad er hun uden et foragtet Slave-Træl/
 Som maa for lidet Got snart trælle sig ihjel.
 Ja hun før sit Parti til Rigdom og til Ære?
 Det skeer svar sielden; nep blant Hundrede mon
 være

En Mand/som noget got for ald sin Umag faar /
 Som hand for Dydens Skyld med Møjsomhed
 udstaar.

Ej nu Dyd, Dørkeren er agtet ved en Glue /
 Før Bandet staar i Brand, og Lufften staar i Lue /
 Før mangen Dydig Mand kand komme noget
 frem /

Dyd intet agtis nu / den bringer intet hjem.
 Jeg Bøllyst raader nu / Jeg baner Bestil Ære /
 Jeg monne mine Mænd de største Brød bestkære ::
 Jeg skaffer Benners Gunst / Jeg giver Lyst og
 Fryd /

Jeg giver Brød og Brud; Trods dig du barst
 Dyd!

Min Herre, skulde hand for Rigdom Dyde, Trælles
 Som Rigdom har saa stor / at hand det nep kand
 tælle?

Nej! med det Guds J har forlyster eders Sind /
 Lad den, som fattig er / paa Dyden legge Binde
 J. O Hiertens Bøllyst! O! Hvad lyster du mig
 gierne /

O Glædesfulde Brud! O Himmelslare Stierne!
 Dini

Din Kristal-blanke Kind/ dit Guld-traa-vund-
ne-Haar/

Din Rosen-røde Mund har gjort mit Hierte
saar.

og vil Jeg ikke dig du Gjemfru Dyd forlade
for Navnet skyld; Enddog du hverken kand mig
skade

O Ej heller gavne stort; Jeg Dydens være vil/

Dog viger Jeg ei fra det søde Belyst-Epil.

.. Hvad? Skulde Dyden nu den Horis Tærne
være?

Hvad? Skal nu Belyst faa med Dyden Ug og
Fre?

Skal Belyst boe hos dig / saa vandrer Jeg min
Raas/

Men Armod / Skam og Spot skal snart dig
tilslaa.

Lad gaa den Staader bort / og true / snakke /
hvine!

Jeg skulde hende før med Fod paa Halsen trine/

Før jeg forlader dig o Skionhed-smykket Møe/

Med dig at leve Jeg vist agter og at døe.

SCENA 3.

Kromanden/ Bedrageren/ Dobleren/
Forlaarne Son.

Hør/ hør/ hvor lystelig Lang-Halet Skadde
Sqvaddrer/

er vist fremmet Folk i vente/ hun saa sladdrer
B Paa

Paa voris Huus og Tag / min høire Næve flør
Her kommer vist en Karl / som mig en Baade
gør.

B. Den heele Dag det for mit Dre lystig klinger
Vist kommer her en Ven / som noget mig indbringtes
Saa sandt min Trekke-Konst end noget kam
formaa /

Da lader Giesten mig et par Dukater faa.

K. Det skeer / fordi du hver Land efter Mund
snakke

Men den i sidstningen faar Skam i Pung til tak
Som dine Smigre-Drd / og Sirup-Sale tro
Du hannem uden Lud og Lige ret astoer.

B. Det er den beste Konst paa Tungen Smør
smie /

Dg efter Folke-Sind sin Hylle-Mund omvrie:
Ej Sandheds Tale for en Skerb er nu bevend
Zhi har min Tunge sin Firere-streng opspendtes

D. Da kand jeg og en Streg / som Mesterlig kande
drille

Hver den / som med mig kort og Terninger vil spille
Jeg tømme kand en Pung / Zik Tak jeg ret so
staar /

Uf Spillet gierne jeg med holden Rejse gaar.

K. Tøs /tøs! Jeg hører her i Gaden Bogne roro
le /

Her har vi Karlen / som vi mene ret at tomle:
En lekker Svend hand er og hand sig hold
strap /

Det kiendis paa hans Fær / at hand er ikke slar

B. U.

B. Ud Burs og i Gever for hannem! ud at skrabe/
 Slaar Næsen ned til taa/ her kommer Krands med
 Krave:

Den Junker vel er værd en liden Høflighed /
 Hand tør os gjøre vel med snarist Vølven fed.

A. Velkommen kiere Giest/ vil hand i Losement/
 En bedre Gæste-Plads hand ikke tør sig vente /
 I denne Stad; alt hvad ham lyst / skal hand
 faa /

Til hans Opvartning jeg bered skal altid staa.

B. Er Losementet got / kand Koffen vel anrette /
 Og med en hast paa Bord en halv snees Rettes
 sætte:

Er her got Ol og Vin / og hvis mand have bør
 Hos eder nogen Tid jeg vel forblive tør.

Ji tænker/ at jeg mig med Flest og Rug-Brød nøjers
 Det kand I sætte for en Bonde- Knekt som pløjer:

Men jeg vil have got og leffert under Tand /

Det allerprægtigste / som der anrettis kand.

B. Min Herre / jeg vil ham paa Bertens vegne
 love /

alt hand ej skal i sin Opvartning noget sove /

Men rette prægtig an / ja ret paa Konge-viis /

Min Herre tænke skal hand er i Paradiis.

Jeg kiender Bertens Skif / jeg hannem hver Dag
 giæster /

Jeg neppe nogen Food i Mandens Stue sæster /

For Stegen er paa Spid / og Speiseri paa Gad

Og Binen staar paa Bord og Paffe-Glas paa
 Mad,

Der smukke Nymse-Koor/der snart som Stierne
glandser /

Hver Dag de kommer hid i dette Huus og dandser:

Her fattis ingen Lyst / her er snart Himmerig /

Saa sig et Fryde-sted / som mand kand ønske sig.

Her lystet mig at boe / her lystet mig at blive /

Her lystet jeg min Stads og Bellyst. Spil at drive

Jeg give Dyden vil en Kurv og en god Dag /

Sil Bellyst er mit Sind / min Lyst og ald Behag.

Her Bett snart koger op / der har 3 rede Penge /

Snart henter Spille-Mænd med deris Sitter
Streng:

Dptapper Alifant / os henter Damer ind /

At vi for Alvor kand forlyste voris Sind.

SCENA 4.

Stiøgen.

Bro-Manden lod sin Dreng med hastig Bulu
hidrende /

Dg sige: Dennem var en Spil. Bugl udi Hændes

Jeg skulde hielpe til at plukke Sedren af /

Saa fik vi snart en Steeg / som skulde smagge
braf.

Jeg skal for min Person med hañem plukke Spurru

At hand skal lidet Lee / men Siden Sørge-kurre

Jeg skal ham gjøre baer og skaldet / saa harn
Pung

Skal snart saa Svinde. Soet / og ikke være tunnu

Om hand med Kysse-Mund rør mine røde Lipper/
 Da jeg hans rødeGuld af Pungen vist udstripper:
 Et Arm-tag koste skal ham et Guld-Arms
 Baand vist

Saa sandt gaar ellers fort min Konstlig Trekke
 List.

Hid Pige / smyk mig ud / hid snart min Kind at
 sminke /

Med Gummi-Band / at den / som Sole-Blus
 fand blinke:

Snart hid med Rosen-Band / Korall og Tegels
 Steen /

Dg gjør mig hver en Tand saa hvid som Elfenø
 Been.

Hid med min høje Top / hid med min Gyldens
 Stykke /

Hid med mit Axel-Tafft / hid med mit Hages
 Smykke:

Hid her med ald min Stads / og pynt mig smuk
 og net /

Dg overstryg min Krop med Balsam og Zibeth.
 Skynd dig du doven Soe / syld begge mine Lom-
 mer

Med Desmer-Kugler / og Kaneel og Kardemom-
 mer:

3 Piger følger med og hjælper alle til
 At vi fand fange ham med voris Trekke-Spil.

SCENA 5.

Dobleren/Bedrageren/Forlaarne
Søn / Skjogen.

- D. Jeg pas. B. Jeg passer med. F. Da lystes
mig at spille
Dg vove denne Beet. B. Da kand vi hañem skille
Fra dette Spil: Trumf Es paa den min Bro
der sæt /
F. Hvad skjøtter jeg der om? Jeg agter ej ti Kro
ner/
Ejde forarmer mig. D havde vi dog Koner:
Alt spille Mundte-Leeg med dem/ det bedre var /
Her Bert forskaffer mig en dejlig Jomfru snart.
B. Het Spille-Mand spil op paa Harper og paa
Giger /
Nu kommer Dalila med alle sine Piger:
Min, Herre / seer her hid / seer hvilket Nymfe
Koor
Dg hvilke skionne Møer i voris Lande boor.
F. Nu saae jeg aldrig før saa Rosen-smukke Qvin
der /
Som mand i dette Land/og denne Stad. befinder:
Hun/som gaar for er snart som klarist Diamant
Jeg haver aldrig seet en Jomfru saa galant.
Den Stjerne-blanke Kind snart Solen selv giør
dunkel /
Den Blomster-røde Mund er som en klar Kar
bunkel;

Der

Den Alabaster Hals bestammer Mælk og Sne/
 Den Perle-blanke Haand er yndelig at see.
 Velkommen skønne Nøe/velkommen og til Lykke/
 Du Dejligheds Model / Naturens Mester-snylke/
 Du Hierte fryderiske / velkommen hid til mig /
 Jeg for din Skønhed skyld af Hiertet elsker dig.
 St. Min Herre / hvorfor hand saa storlig mig be-
 rømmer /
 Den Himmel-Roos ej mig / men hannem selver
 sømmer:
 Et mig udstryge bør saa net en Pensel-Roost /
 Men aldrig noksom kand hans Skønhed blive
 roost.
 Thi hvad er jeg mod ham? Som Spurren imod
 Eranen
 Som Muus mod Elefant / som Ravnene imod
 Svanen.
 Hand baade dejlig er / og hand har Sølv og
 Guld /
 Men Lykken ikke mig har været nær saa huld.
 7. Da nu din Lykke skal opvogne smukke Dulle /
 Min Engel ikke drag saa dybe Hierte-Sukke:
 For vel din Honning-Mund et Kys forære mig?
 St. Ja tusinde for een / mit Legem er for dig.
 8. O hvilket Hiertens-Roer! O hvilken kierlig
 Qvinde/
 Et frommere Bemyt jeg aldrig kunde finde:
 Spil op Instrumentist med livlig Harpe-Klang /
 Mens jeg med Dalila smuk dandser om engang.

Chorus.

Søde Tunge / falske Hierte /
 Sæure Tale / bitter Smerte
 Hos hver andre gierne boer.
 Lokket / luret og bedaaret /
 Narret / spottet / ilde saaret
 Er hver den / som Smiger troer,
 Smør i Strube / Strid i Sinde /
 Honning ude / Galden inde
 Ere Sukker-Krydet Ord.
 Joabs Hænder / Joabs Læber /
 Disse kysser / hine dræber /
 Hos et Kys er her et Mord.
 Jaels Mølk og Jaels Hammer /
 Hint det ledsker / dette rammer /
 Og slaar Sænder Pande-Bæen:
 Mangen viser Hunden Brødet /
 Og saa snarist faa ham Dødet
 Med sin skjulte Dræbe-Steen.
 Fiskers Krog med Mad betækkis /
 Eder Fisker / hand betrekkis /
 Saar i Halsen Krogens Aad:
 Tit blant Sukker Gist er mænget /
 Tit er Guld med Pest befænget /
 Tit hos Honning findis Braad.

Falske Venner nejer / bukker /
 Skraber / sprader / praler / pukker /
 Lovet gyldne Bierger ud.
 Mens de noget har at hente /
 Smiger giver de til Rente /
 Siden er det Skarn og Brud.
 Dableren veed mange Trekker /
 Rettelig hand dennem giekker
 Som med hannem spille vil.
 Beste Spiller / største Skalke /
 Var dig for de Lure-Falke
 Siv dig ej med dem i Spil.
 Fruentimmers Lindre-Dje
 Oxel-Lafft og Silke-Troje /
 Bande-Loppis Laarne-Spiir /
 Pudret Lokke / Sæbet Hænder /
 Sminket Kinder / smurte Tænder
 Hoved-Hengler / Kniplings-Stiir /
 Raure Tale / Smile-Fagter /
 Konstig Dandsen effter Tagter /
 Klinge-Sang som Nattergals /
 Mangen Unger Svend bedrager /
 Og hans Hierte slet indtager
 Saa hand kommer om en Hals.
 Ristig Skioge / Raade Frue /
 Er ret Satans Lefke-Due /

Ja hans rette Fange-Buur:
 Unge Sven tag dig vel vare/
 Vellyst er en Helved-Snare/
 Satan ligger der paa Luur.
 Verden Daarer/ Venner Sviger
 Satan med sin List omkriger/
 Falskhed allevegne boer:
 Snogen smigrer/ men hand stikker/
 Ingen er i Verden sikker/
 Let den fangis/ let som tror.

ACTUS III.

SCENA I.

Drengen.

Min Fader nu saae/
 Hvor monne tilgaa/
 Hvad skulde hand tænke?
 Sik hand det at spørge/
 Hvor vilde hand sørge/
 Og Hiertet Sorg-Krænke?
 O kunde hand see
 Sin Son sig at tee
 Saa skammelig ilde:

Hvadd

Hvad skulde det sinerte
 Det Faderlig Hierte?
 Ham døde det vilde.
 Den daarlige Dreng
 Har Horer i Seng
 Hver Nat ved sin Side;
 Hand springer og dandser/
 Paa Hoved bær Krandsen
 Foruden ald qvide.
 Sit Forklæde fuld
 Af Sølv og af Guld
 Hver Hore hiembærer:
 Hvor mangan et Smykke/
 Og kostbar Guld-Stykke
 Hand dennem forærer.
 Det taabelig Drog
 Er ikke fuld-klog
 Men lader sig gieffe
 Af hine Kort Spiller/
 Som listig ham driller
 Med Konst og med Trekke;
 Hvor mangan Labæt
 Har hand vel tilfæt
 Det skæer mig i Hierte;
 De slemme Forræder
 Sig storligen glæder/

Ham

Ham bliver det Smerte.
 De fra ham ej gaar /
 For Lummerne faar
 Vel hundrede Daler:
 De Smigrer / dog driller /
 Ved Benge ham skiller /
 Hand Lauget betaler.
 Der drikkis frit om /
 Hver fylder sin Bom /
 Der hver Dag skeer Gilde:
 Omkostningen kommer
 Af denne Karls Lommer
 Hans Guds de mon spillede.
 Hvor har dog vor Bert
 Ret mesterlig lært
 At tømme hans Sække:
 Hver Glas Biin for tvende
 Hand skriver behende
 Tit seer Jeg den Trekke.
 Hvor mangan Dukat
 Gaar Spille-Mands Hat
 For klingende Bise?
 Paa Streng hand gner /
 Ret saasom mand vrier
 Ved Dret smaa Grise.

Det

Det ængste mig maa /
 Min Herre skal saa
 Uf alle bedaaris;
 Jeg tit ham paaminder /
 Men Jeg maa paa Kinder
 Uf Næve. Dast saaris.
 Derfor Jeg vil
 Nu tie stot til;
 Jeg mæler min Kage /
 Jeg har det til beste
 Som nep et par Heste
 Skal kunde bort drage.
 Saa mangen saar nok /
 Og plukker hans Rok /
 Hvi skulde Jeg miste?
 Jeg veed mig forvaret /
 Jeg haver ej sparet
 At søge hans Kiste.
 Saalænge hand kand
 Beholde sin Stand /
 Jeg hos ham vil blive:
 Naar Godsset er Ende /
 Vil Jeg ham frarende
 Og Ryggen ham give.
 Jeg er nu sendt ud
 Som snariste Bud

Hans

Hans Benner at hente.
 Hans Spille-Kannutter
 Med hannem som Rutter /
 Og mindsker hans Rente.
 Hist moder de mig /
 Forsømmer ej sig /
 Jeg dennem vel bover :
 De dvælger ej længe
 Mens de kand faa Benge /
 De sig ej forsover.

SCENA 2.

Bedrageren/Dobleren/Drengen.

B. **M**in Broder / det gif an / den Karl vi ret fik
 luret /

Den Spille-Fugl vi brav fik lokket ind i Buret :

Vi maa see til / at hand ej smutter ud igien /

Vi maa ham plukke før hand os frastøjer hen.

D. Min Broder / see vi Toe maa sige ret af Lykke /

Os aldrig nogen Trang og Urmød meer kand trykke : :

Jeg mange hundred har paa Kiste-Bond ned
 giemt

Som Jeg ham lured fra ved Kortens Spil og
 Stiemt.

Jeg aldrig nogen saae / der var saa slet forblindet

Som denne Stymper / og saa meget ubesindet :

Hand

Hand ikke merke Land / vi holder ham for Nar /
 Og hand om Længden ej den mindste Tanke har.
 B. Profiten voris er / men hand har Spot og Skan-

den /
 Hand snart er Staader arm : De Rigeste Mænd i
 Staden

Vi Loe mand holdis for / som neppe havde for
 Salt til et sødet Eg / men nu vor Streng vi smør.

D. Vi Loe ret tommer ham / vi ret ham tager vare /
 Vi den Bild-basse veed at jage ret i Snare /

Vi dumme Brillen veed at sætte paa den Giel /
 Saa vi ret snarlig faar udtømt hans Penge
 Sæf.

B. Vi skal dog snildelig os effter hannem søje /
 Og agte paa hver Ord vi tal med hannem nøje :

Vor Titel-streng vi højt opskreue for ham maa /
 Til ald Opvartning vi ham redebon maa staa.

Vor Ryg ej være bør for stiv / men lin og smidig /
 Alt voris Komplement Land være net og tidig

Thi skal i denne Tid mand finde Folke-Gunst /
 Da maa mand have lært sin Komplementers
 Kunst.

Hvad Gunst og Vnde Land en Grobian vel have ?
 Som ej til Høflighed sig noget veed at lave :

Men reflekter Haanden frem saa konstlig som et
 Barn /

Saa net som Bondens Greb / naar hand oplæs-
 ser Skarn.

D. Dutaaler sandt / det vi med os har nok befunden /
 Som har paa denne Zeen saa mange Lotte spun-

den ;

Mand

Mand seer og kiender grandt af Stempelet en
Mynt /

Dg mangen bliver for sin Høflighed vel ynt.
Men dog ved Kortens-spil vi Karlen best fand drille.
Ehi bør vi viselig vor Trekke-Konst anstille:

Den Bilde-Lappe ret er snæret i vor Garn /

Vi skal ham tugte til hand bliver slet et Skarn.

B. Hvo Broder er vel den som lige med os vender ?

D. Mig tykkis paa hans Gang / at jeg den Kom-
pen kiender /

Om jeg seer ellers ret / er hand vor Spil-Fugls
Dreng

Som os hiem-hente skal; Nu staar hand op af
Seng.

Dr. God Morgen begge Toe / min Herre venter
Eder;

B. Til hannem voris Gang vi ret til pas bereder;

Det er vor Skyldighed at varte hannem op /
Saalænge der er Liv og Vland i voris Krop.

SCENA 3.

Forlaarne Søn.

Hvad skal de Midler mand ikke maa bruge?
Hvad skal de Penge mand vil sammen-puge?
Hvad skal mand dynge tilhaabe Guld-Stykker?
Naar mand vil leve / som Staader og Prækker.
Mangen en Daare tid søger Vand-Spanden /
Mistendis beller af Munden Kind-Tanden.

End

I kind hand en Skilling af Pungen vil miste /
 I kind hand nedgraver den udi sin Kiste
 Saadanne Daarer ej burde see Penge /
 I vilke slet Hiertet til dennem mon henge.
 I vilke paa Kiste Bond Mynten opstavler /
 I søjt og i Bejret den Daler Hob gavler
 I lystig den gjører / som lystig sig stikker /
 I Ridlerne bruger / og æder / og drikker /
 I handser og springer med Damer og Piger /
 I æder oplinge paa Harper og Giger.
 I soet er det beste / sit Hierte fornøje /
 I ser med fordrive fra Tanker ald Møje.
 I ti dog bekommer ej tusind Aars Alder /
 I ti land ej vide / naar Døden os kalder.
 I svøt far hastig som skummende Bølger /
 I g udi Døden ej Godset medfølger.
 I ving mon over en Niding sig fryde /
 I vilken ald Godset skal effter ham nyde.
 I æfter en Auler da kommer en Øder /
 I vilken sig rundelig klæder og foder /
 I g er derfor saaledis til mode /
 I g med mit eget mig gjører til gode.
 I g mig gjør lystig forhverver mig Benner /
 I ser til min Rigdom mig hælper og tinner.
 I namernis Ynde Jeg høiere priser
 I tid de Dukater Jeg ber ved forliser.
 I minen jeg drikker / det sæde jeg æder /
 I lystig jeg holder mig / Hiertet jeg glæder /
 I damerne tager jeg med mig til Senge /
 I vædeligt er det at bruge saa Penge.

C

SCB

SCENA 4.

Bedrageren / Dobleren / Forlaarne
Søn / Kromanden.

B. D. **G**od Morgen / er hand af det Fedret Loo-
semente

Saa tilig sluppen ud / som lader os nu hente?

Har vi da Straf fortient / vi villig tager den?

Ehi kierlig er den Straf / som givis af en Dem?

F. Velkommen begge Loe / hvi dvælger I saalænge?

Jvil saa nødig op af Eders varme Senge:

I drikke skal til Straf hver ud sit Passe-Blas

Uf Alifante-Viin; Bert skienker i til pas.

B. Det er en naadig Straf / Jeg tager mod den
villig /

Min Herre har Forstand / hand dømer ret og billig

God taar min Broder / See det er min Herre
Skaal /

Gud lad ham naa med Fryd sit aller sidste maad

See der / Jeg gjorde ret / Jeg Skaalen drak
prille /

Hvor med jeg lader see / Jeg sviger hannem ikke

Mit Hierte til ham staar i hedist Lue-Brand

Saa stridend Strømme-Flod ej den udsløst
Land.

Sør hver en Broder skal den anden listig svige /

Sør skal hver Fæste-Mand forsmaa sin Fæste-
ge /

Sør Ilden kornis skal / og Bandet brændis

Sør jeg vil svige ham med Gods / med Liv og
Krop.

1. Min Herre / Jeg for mig gjør ham det samme
 Løfte /
 2. at giordis det behov / Jeg skulde mig nedgrøffte
 Til Jordens Middelpunkt / at gjøre hans behag /
 3. Til hans Opvarning jeg er rede Nat og Dag-
 jeg kommer hand i Træng (som Guld dog skal fors-
 byde)
 4. har jeg en Mundfuld Brød / da skal jeg strax afs-
 bryde
 5. Den halve Deel til ham ; Kort sagt : Hand er
 min Ven
 6. Det hand nok lader see / og jeg er hans igien-
 7. I min Belvillighed og begge skal bestinde
 8. aalænge jeg en Tot paa Lykkens Røf Land spin-
 de :
 9. Her Bert / snart Mad paa Bord / og koger lekker
 up /
 10. Betænkter / at jeg ej har nogen Bønde-Krop.
 Det lettelig er sagt : paa Bordet Maden sætter /
 11. den ikke gjort saa let ; thi hvad som Bugen møtter
 12. Er vanskeligt at faa ; her dyr Tid er i Land /
 13. Mand nep opveje Korn med Penge-Stavler
 Land
 14. I skal faa Penge nok / mens jeg en Skilling ha-
 ver /
 15. ser har I Penge gaar / og Maden snart tillaver :
 16. Optapper Biin i Glas / Konsekten bærer ind /
 17. Der kommer Dalila / saa dejlig som en Hind.

SCENA 5.

Forlaarne Søn / Skjøgen / Drengen.

F. Min smukke / min Dukke / min Soel /
Sid hos mig paa denne her Stoel.

St. Mit Hierte / Jeg barter dig op
Din er Jeg med Legem og Krop.

F. Min Engel / kom tag mig i Favn
Du der af skal finde stor Savn.

Jeg kysser dig dejigste Brud /
Jeg klapper dit Ansigtis Hud.

Min Due / min Fruer / min Fryd /
Beraget Jeg er af din Dyd.

Alt / hvad som Jeg ejer / er dit /
Du raade skal over alt mit.

Eh fattis dig noget / sig frem /
Strax med dig det komme skal hiem.

St. Mit Hierte / du have skal Tak /
See dog til det bliver ej Snak ;
For karrig du kommer mig for /
Ej synis din Gave for stor.

F. Min Dame / hvad siger du dog ?
Da maa Jeg ret agtis et Drog.
Gaf hen Dreng at hente mig Guld /
Giv Dalilæ Komuen alt fult.

D. Ja Husbond / I meget ej har /
I har snart udtømmet hver Kar /

Ihud

J haver nu spillet det hen /
 Kun lidet her findis igten.
 Sparsommelig Eder beteer
 Og giver ej Hende nu meer.
 Hvad siger din Lommel? holt Mund!
 Jeg skal dig nu slaa / som en Hund.
 Jeg Sandhed fortælle dog maa
 I snarlig skal Betler-Gang gaa;
 I rutter og svermer hver Stund /
 Teer Eder mod alle for rund /
 Nu kand I her effter see til /
 Om nogen forbarne sig vil.
 Hold Munden / lad komme! lad gaa /
 For Sildig sligt mindis mig paa.
 Paa Bredden skal sparis / men ej
 Paa Banden / gaf fra mig din Vej.
 Saalænge Jeg Skillings-værd har
 For Damer Jeg ikke det spar.

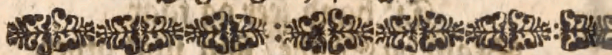
Chorus.

Meer vil altid meer /
 Saa det Onde / som det Gode;
 Der mand daglig seer
 Allevegne skee for fode.

Dyden tager til
 Hvor den først har Rødder funden;
 Lyder vore vil
 Hvor de bliver først oprunden.
 Gaar en gierig Mand
 Først sit Hierte sat til Benge;
 Hand ej mættis kand /
 Men hand allenstund mon trænge.
 Ilden siger ej:
 Det er nok / men flux fortærer /
 Jorden i sin Bej
 Giemmer Vandet / mand tilbærer /
 Battersottig Mand
 Tørster mest / naar hand mest drikker
 Hand ej ledskis kand
 Men igien til Drik sig skikker.
 Baane bider best /
 Baane den er ond at drive;
 See mig til lobsk Hest
 Neppe vil hand stadig blive.
 Den som kommer i
 Raseri / hand nep aflader /
 Hand paa Brangheds Stj
 Viger hen til det ham skader.
 Hvo til Drik sig slaar
 Hand i Kro-Huus hver Dag findis

Ej derfra hand gaar
 For af Diin hand overvindis.
 Bliver Staven varm
 Forst i Staader. Mandens Hænder /
 Ewig er hand arm /
 Hand fra Betlen sig ej vender.
 Dobleren sit Spil
 Over / mens hand Skilling Ejer /
 Hand fort spille vil
 Til mand reent hans Pung udsejer.
 Hvo til Utugt slaar
 Sine Tanker / hand ved-bliver
 Til hand seer og faar
 Skam og Skade / som sligt giver.
 Bogte derfor dig
 Fra det Onde / let det nemmis /
 Men det idelig
 Vil ved-blive / seent det glemmis.
 Ont er gammel Saar
 Til sin Helsing at fuld-bringe;
 Green / som kroget staar
 Neppe vil sig lade tvinge.
 Sygen stat imod
 I sin Anfang og i Tide /
 Den er ikke god
 Siden at faa slet til Side.

See der rinder op
 Spæde Plante / som Land brydis;
 Saar der voxer Krop /
 Og de højt i Besret skydis;
 See saa staar de fast /
 Og de sig ej lader bøje;
 Boxer Synd og Last
 Den tilfører Sorg og Møje.
 Basilisken Dræb
 Medens Egget ham indfatter;
 Synden imodstræb /
 Saa Jeg dig lykkelig skatter.

ACTUS IV.

SCENA I.

Kromanden.

Den Spurre fik vi plukt / den Steeg vi fik fortæret;
 Den Kart skal sige ret / at hand hos os hæ været;
 Vi hannem toet har foruden Vand og Lød /
 Vi har affaalbet ham snart baade Haar og Hud.
 Jeg hader smurt min Streng / Jeg mælet har min Kage /
 Saa Jeg er Skadsløs / og ej paa ham hand Klage /
 Hand var en ertig Giest / ej nogen kærlig Hund /
 Ej sulten som en Kuus / men lystig fæst og rund.
 Hand p'uttet med mig ej / men gav mig altid bligt
 Som min Beglæving var / end dog den var ubillig
 Med hannem brugte Jeg saa mangen snedig Træk /
 Fordi Jeg saae hand var en u-forstandig Gæk.

Jeg brugte Kro Mand Konst / gav lidt i Kruus og Kande /
 Bled doppelt Regning op / Jeg blalp mig med en Bunde :
 Jeg blænde Vand blant Vlin / men hand gav Sol
 og Guld /

Hand har ndrømt sin Pung / men min er bleven fuld.

Jeg neppe tror / hand har en Skilling meer tilbage /

Hans Mod begynder alt Top sejet ned at tage :

Hans Lyfslighed forgaar / og ydmyg hand sig teer

Som Bonde Hund / naar den bin lange Nisønde seer.

Men hvor skal Jeg med ham ? af Døren ham at drive

Er stet Betalning for Veigjerning ham at give :

For intet søde ham er ingen Kro Mand. Id /

Forn : immelligen nu her er saa dyt en Tid.

Rej ! Hand af Døren skal paa Limen sig bort palle

Og ham skal givis dog søst Slam og Spot til Talle :

Eh hand er ikke værd mand skulde helse ham /

Som med sin Ddselhed har selv paaført sig Slam.

SCENA 2.

Forlaarne Søn / Kromanden.

Su skaar det med mig til heel forrig. fuld og lide /
 En Balde suur Konfekt er Enden paa mit Glide /

Jeg ligger i mit Skrin / ej Styllings. Mynt der er /

Jeg leder i min Pung / see lige mange der.

H ! Jeg er Staader arm / Jeg intet har paa Rente /

Faders Huus Jeg ej mig land en Blaffert vente :

Arbejde Jeg ej land / at flæle Jeg ej bør /

Med Ligger Stav omgaa for Blusel Jeg ej tør.

Fomfru Værst ! hvad har du mig dog forderbet /

Min savre Lolle. Klud mig dette har forhverbet :

At Jeg nu lider Trang / veed ingen gode Raad /

Hol Sønder. klipper du saa snart min Lykks. Traad.

Den ene Trøst Jeg har / at Jeg har glort mig mange

Ill Venner med mit Guds ; til dennem vil Jeg gange /

- Det ikke troligt er / at de mig skuffe fand /
 Ell' hvilke mangen Tid min Gødheds Strømmand.
R. Hand komme hid / Monsieur, vi Regenskab vil gøre.
 Hvis hand mig skyldig er / maa hand mig straf tilføre;
 I denne dyre Tid er her paa Brød-Korn trang /
 Mad-Vare mand ej faar / før dets Penge Klang.
S. Her Vert / Jeg ikke har hos mig nu rede Penge /
 Jeg ikke tror / at I ret hart til dem mon trange;
 Hvis jeg er skyldig / skal I rigtig siden faa /
 Jeg ikke tror / at os skal meget mellem faa.
R. Hvad? Skal jeg borge ham? Nej / Liden andet lærer /
 Gaar jeg til Slagter Bob / og Penge med ej bærer /
 Da faar jeg inter Svul / og skal jeg kobe Korn /
 Da maa jeg have talt dets Penge-værd tilforn.
S. Her Vert / I meget plump / og u befindig taler /
 Jeg givet Eder har saa mangen dalker Daler;
 I har Betalning nok / om I saar aldrig meer /
 Jeg har gjort Eder rig / men selv jeg lidet leer.
R. Naar hand mig Penge gab / da vil hand mine Vare /
 Saa lige det gaar op: Men nu skal hand mig svare
 Ell' hvis er ubetalt; Snart tæller Penge frem /
 Jeg inden Die blif i Haand vil have dem.
R. Et Skalled Hobed fand mand ikke Haar afplude /
 Det gadner intet at / I vil saameget pude:
 Af Næsebor jeg ej fremsnede Penge fand /
 Og i min Pung jeg har ej mindste Penge-Grand.
R. Fort trel din Kloetel af / den jeg til Pant vil tage /
 Saadanne tager mand til sig en Karl skal bage:
 Saa skal mand tomle dem / som rutter dets bort /
 Gib Hat og Kloetel hid / og gal saa fra mig fort.
S. Her Vert / er det min Tal / skal saa Belglerning løn
 nis?
 Rand der hos Eder paa belgordte Ting ej Pionnis?
 I mine Midler har / jeg har gjort Eder rig /
 I mine Klæder til nu røde vil fra mig.
R. Fort hid med Riol og Hat / og gal saa bort for Pøller /
 Jeg ellers kruse skal saaledis dine Pøller /

At intet Kruse-Jern har dem saa kruset før /
 Fort du din Dobler fort / og pak dig fra min Dør.

SCENA 3.

Bedrageren / Dobleren / Skiøgen /
 Forlaarne Søn.

B. Den Klæde fik vi tør / vi fik den gyldne Strømme /
 Vi fandt her efter i Vespers Velle Ibomme :
 Nu hand har Slam og Spot / maa lide sult og Rød /
 Os da vi spille fandt / som ejer Guld og Brød.

D. O det forblindet Drog / hvor lod hand sig forfortis ;
 Hand lod sig paa sin Mund med Hare-Fod ret smoris :
 Det var paa Røde Klær med Narren ret at gaa /
 Hand burde plidsis ud fra Hoved / Top til Taa.

St. Det Drog sig selv var verst / hans Daarskab var min
 Lykke /

Mu hand har intet / da fandt jeg mig vel udsmykke ;
 Jeg for et Kys og Klap og ringe Fabne Tag
 Fik Penge / Sølv og Guld / og ald mit Sind's Behag.

Had skitter jeg der om / maad kalder mig en Tasse
Og Skiog : Jeg dog har / med hblilket jeg kans braste :
 Naar hine Qvinder / som vor Vasen hade vil
 Med Vind's Dine maa see voris Glæde Spil.

Saa frygtfom mangen er / at hun tør neppe blive
Sruen hos en Kæl / end siige hannem glæde
 Et Arm Tog og et Kys ; Derfor mangen gaar
 Og bær sin Mædoms-steen et efter andet Nar.

Jeg priser den / som ej for Ung Karl glør sig bange /
Men sig fri postig teer / hun snarere fandt fange
 En Faste Mand end den / som sig blufærdig teer
 Og till en Unger Søn med sure Miner see.

O taablig er den Møe / som Mand-Folk ick drilker /
Og ej for Dine vrede at sætte dennem Briller /
 Jeg mestrelig har lært dem artlig at undsøe /
 Og hvo der ikke vrede / hun er en Gaas og Soe.

B. Ma

- B.** Madame / hun er slog og ret ublært paa Trekker /
 Hun veerfor Vingerne paa mangen Spil- Kugl steller :
 Men kommer ikke der vor Stel foruden Hat
 Og uden Klortel ? Hvor mon det nu være fat ?
- F.** Stam saa den buget Skelm / som har mig saa forhaanet /
 At hand ej Klæberne paa Kroppen habet skaanet :
 Saa hand saamange Stam / som hand sit Skerf af mig /
 Gud ham betale for hans Elsi og Skalle- Solg.
- B.** Hvorledis staar det til / mens du saaledis kommer ?
- F.** Min Broder / Jeg ej nu har mere Guld i Kommer :
 Min Vert den buget Vom / har lide mig tilred /
 Hlep mig min Hjertens Ven i min Elendighed.
- B.** Hvad Ven ? det Vensteb jeg veed intet af at sige ;
 Tilforne var du Ven / gal nu til dine lige
 Jeg mener Staader- Folk ; Vor Vensteb er død hen /
 Jeg sig en Staader ej vil kiende for min Ven.
- F.** Er det Oprigtighed ? Er det et Broder- Stulle
 At sige Vensteb op / naar Modgangs Stød mon trykke ?
 En Ven med anden skal staa fast i Liv og Død /
 Og Vensteb kiendis best i Fare Trang og Nød.
- B.** Du Naar forstaar dig ej paa Verdens Trekke- Renker /
 Det Guld og Midler er / som Vensteb sammenlener
 Saalænge mand er rig staa Vensteb Klippe- fast /
 Men siden Vensteb Guni forblinder ubl hast.
 Jeg var dit Guld's Ven / jeg elste dine Penge /
 Men ikke din Person ; Jeg var din Ven saalænge
 Jeg saae din Pung var fuld / Jeg noget sit af dig /
 Da Venne- Muer du befunden har af mig.
 Men nu dit Guds er endt / og du til Staader bleben /
 Da har jeg dig udaf min Vensteb's Rolde kreben :
 Jeg kiender ikke dig for Ven / gal bort din Raas /
 Om du fra Døren ej med Kleppe vil bortstaaas.
- D.** Det samme siger Jeg / Jeg kiender ej den Staader /
 Og kom ej mere for mit Ansigt jeg dig raader /
 Med mindre du har Guld / en Beet og vobe land /
 Min Næve stille skal dig ellers ved en Land.
- F.** O Solge fulde- Val ! O Venner ; ja Forraader !
 Som for Velgferninger mig under Fodder traader :

O talke-løse Stærn! Hvor har de mig forsmået?
 End du min Dalila / beed du mig ingen Raad.

St. Bort med det lede Drog / bort med den Staaer, Pral-
 ler?

D prygler hannem ud / om hand sig ej bortpakter /
 Slaar Døren for ham til: Saa bør vi tomle ham /
 Som med sin Laablighed har gjort sig denne Skam.

SCENA 4.

Borgeren.

Gud trøste de Borger og Bønder /
 Hvis Lader / hvis Loffte / hvis Tønder
 Er tomme fra Byg / og fra Hvede
 Og haver ej Penge til rede.
 Stor dyr Tid i Landet her findis /
 En Større Jeg aldrig kand mindis /
 Bæ dennem / som Folk haver mange /
 For Føden de være maa bange.
 Aldgifter er store med Tæring
 Men liden er Indkomst og Næring.
 Ej Skatter maa blive tilbage /
 For Roe de med Soe mon bort-tage.
 Smaa Børn vel for Maden ej sørger /
 Og Skieppen hvad koster / ej spørger /
 Med Davren de dog ej vil bie /
 De Hungrendis ikke kand tie.

Vi Store kand heller ej leve /
 Vor Mave mon Maden jo kreve
 Gud trøste de Betlendis Arme /
 Ej nogen sig dem kand forbarne;
 Thi Brødet er dyreste Vare /
 Langt kostbar end Sølvet hin klare /
 De Rige paa Kornet fast-holder /
 Og dermed stor Hunger forvolder /
 De dyrere Tider forventer /
 Da mere dem Kornet indrenter.
 Vi Fattige dem da maa gibe
 Saameget de monne forskrive.
 De Liggende vilde nep tage
 Mod Brødet i forrige Dage /
 De knurrede / de murrede og skændte
 Naar mand dem ej Penge tilsendte.
 Nu skulde de Simuler annamme /
 Og takke fuld vel for de samme.
 Hist kommer en Mand mig i Møde
 Som leder vist effter sin Føde /
 Det viser hans paltede Raabe;
 Af mig tør hand intet forhaabe /
 Jeg giver ej dem / Jeg ej kiender
 Jeg haver vedtørbende Frender /
 Jeg haver og Piger og Svenne /
 For Kost og for Løn som mon tienne;

Jeg

Jeg haver smaa Børn / som vil æde /
 Jeg haver smaa Dvæg jeg maa fæde /
 Jeg dennem maa holde ved Live /
 Jeg Betleren ikke kand give.

SCENA 5.

Forlaarne Søn / Borgeren.

B. Ah! hvor skal jeg nu hen? til hvem skal jeg
 hengange?

Hvor skal jeg gode Raad mod denne Nød erlange?
 Nu har jeg intet meer / og intet Land jeg saa /
 Mit Haabis Lyys er slukt / Ah! hvor skal jeg
 hengaa?

Thi mine Benner mig aldelis Ryggen vender /

De / som mig tiende førde nu mig ikke kiender:

Spot følger Skaden med; De slaar og spotter
 mig /

Det Falken er Jeg faar / hver jager mig fra sig.

Mit Gods de braster med / men jeg maa sue Kam-
 mer /

Jeg haver glædet dem / men mig de gjører Jammer:

O fa!ste Ræve-Årt! O Hylle-Benners List!

Bed eder har jeg ald min Verdsens Glæde mist.

Ah væ! min Glæde-Soel saa hastiger nedrunden /

Og ald Forhaabning er som Dag for Nat for-
 svunden:

Jeg aldrig mere seer et glædis Straale-Blink /

Mig Lykken giver meer ej nogen Fryde-Bink.

Del

Det er elendigt dog i Fattigdom at være /
Den Byrde Steen er tung / væ mig som skal dens
bære!

Jeg ingen Klæder har / og jeg har intet Brød /
Jeg ej kand noget faa / stor er min Trang og Nøds
Jeg for det bare Brød nu vilde gierne tienne /
Men ej kand finde Plads hos nogen Husbonds
Svenne:

Thi jeg er ikke vaant at giøre Svenne-Verk /
Jeg ikke det forstaar / og ej der til er sterk.
Om Brød og Lejlighed Jeg mangen een anraaber /
Men Troste-Svar og Hielp forgievis Jeg dog
haaber /

I denne Dyre-Tid; hist finder jeg en Mand /
Jeg maa forsøge det / om hand mig hielp kand.
Min Hæere hielper mig / thi Hunger vil mig døde
Jeg gierne trælle vil for Brød og bare Føde /
Foruden Penge-Løn; Lad mig den Naade faa
At Jeg hos Eder en Daglønnere maa gaa.

B. Jeg ej behøver Sven / Jeg selv min Gierning
giører /

Thi den besværlig Tid ej med sig andet fører :
Jeg selv tit savner Brød for mine Børn og mig /
Dg kjober det fuld dyrt / Jeg ej har Brød for
dig.

F. I siger mig ej nej! Svin har I vel paa Stove ;
Forunder mig / at Jeg af deris Masse-Trove
Maa søde mig med Draug / saa vil Jeg vogte
dem

For Dyrt og Ulve-Land / og dennem fore hiem. n

B. Saa n

B. Saa gaf til Stien ud paa Svin at tage vare /
 Men du mit Maste, Kar skal underdiden spare:
 Thi dersom mine Svin for din Skyld svelte maa /
 Da skal du fra min Hiord og Maste-Balle gaa.

Chorus.

Dødselheds Spil Endis snart vil /
 Værer ej længe /
 Dderens Haand Lettelig kand
 Fattis og trænge.
 Intet hvo spar / Intet hand har /
 Naar hand vil have
 Kommer da Trang / Betlerens Sang
 Hand da maa trave.
 Effter stor Skremp Kommer stor Kemp /
 Daglige Gilder
 Hvor som mon skee / Lettelig de
 Midlerne spilder.
 Doblen og Spil / Belyst der til
 Punge gjør lette:
 Rige og Land Dderen kand
 Snarlig forsætte.
 Sparksomhed lær / Maadelig vær
 Tænk paa den gamle
 Milderdoms Tid / At du med Flid
 Til dend kand samle.

D

Tænk

Tænk ej du vil Legge dig til
 Benner hin holde /
 Derfor du bor Uden Ophor
 Prægtig dig holde.
 Ruttende Ben Fra dig driv hen
 Thi hand dig skader;
 Finder du Trang / Hand gaar sin Gang
 Og dig forlader.
 Benner i Nød / Benner i Død
 Ere heel rare
 Neppe mand har Sunden toe Par
 Ud af de vare.
 Mangen er Ben / Elsker dig / men
 Lykken ved-bliver;
 Naar den er streng / Benner i flæng
 Fra dig sig river.
 Glatteste Mund / Falskeste Fund
 Ere til haabe;
 Tror du med fart / Bliver du snar
 Visselig Taabe;
 Lykkens U-gunst / Drovellens Dunst
 Benskab mon spille;
 Benner gaar bort / Pakker sig fort /
 Lider mand ilde.

ACTUS V.

SCENA I.

Faderen.

Korn og Kierne ringe var / liden var vor Ul og
 Broder /
 Mange Mennister nu har storlig ledet effter Føde:
 D hvor mangen nødis til med sin Betle: Stav
 at gaa /
 Og hand hos de fleste vil lidet eller intet faa.
 Jeg ej nok kand takke Gud for min Himmel: sendte
 Lykke /
 At til mig er Staaren ud ej saa tyndt og lidet stykke:
 Mangen Bonde giver mig Lester: Korn til Lands
 Gild: Skat /
 Der ved er jeg bleven rig / og i herlig Velstand sat.
 Jeg har ald mit Sinds Begier / Jeg kand ej staa til
 at trænge /
 Korn i mine Lader er / udi Kister findis Penge:
 Mine Svanne nyde kand overflodig Mad og
 Brod /
 Muelertid at mangen Mand stiller dybt i Huns
 gers Nød.
 Men min Søn / D du mit Barn ! Du som er paa
 fremmed Stæder /
 Du gjør ald min Lyft til Skarn / du formindster
 mine Glæder /
 Ingen Tilstand er saa god udi denne Sammers
 Borg /
 At is noget er imod / som tilfører Hierte: Sorg.
 D 2 Roser

Roser findis / men blant Torn ; Hindt er blødt / det
andet stikker /

Klinter-Ukrud er blant Korn ; intet er fra Modgang
sikker :

Ulyst har jeg hos min Lyst : O min Søn / o du
mit Barn !

Du bængster hart mit Bryst / du gjør ald min
Glæde Skarn.

D jeg frygter / at du har dine Midler alt fordøjet /
Saa de har udtømt hver Kar / og dig Armod er til-
føjet /

Saa du Brødet tigge maa / du dog ej fand ny-
de det /

Gid jeg ikke Sanden spaa / væ mig / er jeg vis
Profet.

SCENA 2.

Forlaarne Søn.

D Jammer / Skam og Spot ! O væ ! hvo er jeg
drillet /

O væ ! hvor ilde har dog Lykken for mig spillet /

Ja med Forkering / Spil ! At jeg som nylig var

Saa skøn og prægtig nu det tørre Brød ej har.

Hvad vil jeg sige Brød ? Nei ! Brød er rare Vares /

I denne Dyre Dyd : O vilde Foll ej spare

For mig den sure Mast / den skidne Svine-mad /

Jeg effter Lejlighed dog vilde være glad.

O Jam-

O Jammer Sorg og Nød! Hvor er den Pragt og
Fre

Jeg havde fordum Tid? Hvor mon mit Gods nu
være?

Hvor er mit Sølv og Guld? Hvor er nu hver
en Ben?

Som Damp og Dug for Soel / det alt er svun-
den hen.

O Lyffens Smutte-Ris! hvor snart du blev om-
veltet

Uld Lyffens Gunst for mig som Vox af Gld blev
smeltet /

For Fre har ieg Skam / for Guldet har ieg
Grud /

For Belyst har ieg Sult / for Stads en paltet
Klud.

Ah! Spejle dig i mig / du som slaar dine Tanker

Eil Lyst og Nutte-Spil / hvad Jammer du dig sans-
ker:

See her / hvad Doblen gjør / hvad Qvinder før-
rer med /

See hvilken Trang og Nød medfølger Udselhed.

Maar jeg slaar Dine til min palted Staader. Kaa-
be /

Da Bæjo Dut og Ah! Jeg maa med rette raabe:

Jeg var den største før / og herligst udi Pragt /

Men udi Skarnet nu min Herlighed er lagt.

For glandsede paa mig de Guld-bordivet Bremer /

Med Staader-palte nu jeg nep kand skiule Lemmer:

Jeg Gulde-Ringe paa hver Finger nylig bar /

Dg Kæder om min Hals; men det alt Ende har.

Jeg nylig ceret blev af fattig og af Rige /
 Nu jeg med Hat i Haand for hver af Vej maa vige:
 Før jeg omgik med Folk / nød Rangens Tre
 Trin

Dg øverst Sæde fik; nu jeg omgaas med Svin.
 Musik og Fryde-Spil mig klinget nys for Dre /
 Nu Svine-grynne-straal jeg rundt om mig maa
 høre.

Før laa jeg søt og bløt ved Damers søde Barm /
 Blant Svin er nu min Seng / Svin er ved hver
 en Arm.

Far vel du søde Vin / Far vel I lekke Retter /
 Min Hals og Gane-Slug slet eder nu forgietter:

Min Davre søger jeg i skiden Svine-Trov /

Dg jeg dog ej kand faa den Mast / jeg har behov.

Mig Uret ikke steer / jeg haver levet ilde /

Min Faders vise Raad adlyde jeg ej vilde:

Jeg holte mig til Skarn til Skioget og til Pal /

Jeg billigen for slikt bør have sli en Zal.

D hvad jeg havde got / der jeg var hos min Fader /

Vel dem som hos ham er ! dem Hungeren ej skader:

D skønne Faders Huus / see der er Korn og Brød /

Den mindste Tienste-Dreng ej lider Hungers
 Nød.

D du Dag-lønner-Flof ! D Sveine-Piger / Dreng /

Som er i Faders Huus / I boer i Blædsens Enge:

D var jeg regnet nu iblant Dag-lønners Zal !

Jeg vilde tænke / Jeg var udi Konge-Sal.

D brister / brister dog I sylte Zaare-Kilder /

Dg af hver Dje-Hul I Zaare-Strømme triller:

Begræ

Begræder min Udyd / bejamrer min Udaad /
 Beslager og min Nød med overflødig Graad.
 Hvad skal jeg tage for? Skal jeg gaa her at svelte?
 Skal jeg fortøve hos de Torvebygte Zelte
 Og hungerdødis slet? Skal jeg om Landet gaa
 Med Tiggerstav i Haand? Hvad skal jeg finde
 paa?

Mon jeg vel skulde mig til Fader hiem begive /
 Mon jeg af hannem dog annammet kunde blive?
 O monne jeg for Skam og Blysel tør gaa hiem?
 Og for min Fader mig saaledis stille frem.
 Saa sulten jeg seer ud / saa paltet og saa revet /
 Som den der nylig er en Staader Fyrste bleven:
 Nød er det skarpest Sverd / Nød bryder Jern
 og Jis /

Mig Nøden tvinger tiligien at blive viis.
 Det gaa hvordan det Land! Jeg vil mig hiem ad
 vende.

Fra denne Svine-Sti jeg hastelig vil rende:
 Jeg vil nu lige til min fromme Fader gaa /
 Og naar jeg hannem seer / da vil jeg sige saa:
 O Fader jeg mod dig og Himmelen har syndet /
 Min Ungdoms Daaarlighed mig dertil haver styn-
 det /

O jeg er ikke værd at kaldis eders Barn /
 Jeg som har mig beteed / som et uhydigt Skarn.
 O Fader holder mig / som een af Eders Svenne /
 Og lader mig blant dem for bare Føde tienne:
 Nu det jeg gjøre vil; Far vel du Svine-Floek /
 Far vel du fremmed Land / mig har du drillet nok.

SCENA 3.

Faderen / Forlaarne Son.

Fad. **M**in Son / min Son / hvad gjør du mig
 dog megen Smerte /

Jeg aldrig Rolighed har haft udi mit Hierte;
 Urolig er hver Dag / urolig er hver Nat /
 Nu drømmer jeg om dig / nu Tanker har dig fat.
 Mig bæris altid for / du har dit Kort forspillet /
 Og at du vissig er ved dine Midler skillet :

Jeg frygter / at du nu maa lide største Nød
 I denne Dyre Dyd / og have Trang for Brød.
 Hvo kommer hiffet med de sønderrevne Palte?
 Det er en Staader / som for Brødet mon omhialte:
 Hans Kind er slunken / og hans Udsær meget slet /
 Det synis / at hand ej har længe været met.
 Hvad seer jeg ? er da hand min Son ? Ah Sorg
 og Jammer !

Hvor kommer hand af sted ? Jeg mig ved hannem
 skammer :

Er dette Frukten af din Junker-Reise-Fær /
 Er det din Rigdom / som du nu paa Kroppen bær?
 Hvad skal jeg gjøre ? skal jeg Ryggen ham tilvende?
 Og ikke ham for Son og Hierte-Barn bekiende :
 O nej ! Jeg ikke saa haard-hiertet være kand /
 I Hiertet finder jeg til hannem Elske-Brand.

O seel hvor frygter hand / hand paa mig nep tør kaste
 Sit Die-syn ; Jeg saar til hannem selv henbaste :
 End-dog jeg skammer mig ved hans elendig Fær /
 Dog glæder jeg mig / at hand til mig kommen er.

S. Hist

F. Hist Fader møder mig / hvad skal jeg dog ans
fange?

Min Siæl snart smelte vil / mit Hierte giøris bange;
Jeg bluis ved at gaa saaledis hen til ham /
Men Nøden tvinger mig / jeg agter ingen Skam.

Bad. Min Søn / hvor staar det til. Ah Jammer /
Sorg og Vaade!

Alt jeg skal finde dig i saadan Betler- Naade /
Har du saa reist omkring? O Himel / O du Jord!
Min Søn / hvor staar det til? Min Søn / hvad
har du giord.

F. O Fader jeg mod dig og Himmelen har syndet /
Min Ungdoms Daarlighed mig der til haver skyns
der;

O jeg er ikke værd at kaldis Eders Barn /
Jeg som har mig beteed / som et u-lydigt Skarn.
Forlader mig min Synd / min Brøde mig tilgiver /
Og mig af denne Nød barmhiertelig udriver:

O jeg begierer at medhandlis som ien Søn /
Men at jeg nyde kand en Svenne- Ret og Løn.

Bad. Bliv viis igien / min Søn / bliv viis af denne
Skade /

Saa vil jeg dig din Synd og Daarlighed forlade:
Kom ind i Stuen med / tag andre Klæder paa /
Jeg glæder mig / at jeg igien dig have maa.

Daar frem i Zienerer / min Søn i skal udsmykke
Med beste Klædebon / ja med et Gylden- Stykke /
I sætte hanem paa hans Haand en Gulde- Ring /
Og paa hans Fødder Skoe med andre smukke
Ring.

Snart løber nogle hen til Hyrderne paa Marken /
 Og henter en feed Kalv / ja henter Fisk af Parken :
 Anretter kostelig med Vin og lefker Mad /
 At jeg og hver med mig kand blive Hierte-glad.
 Min Søn / som var fortabt / er glædeligen funden /
 Min Søn / som før var død nu lever / og er vunden :
 Min Søn jeg savned før med Sorg og Jam-
 mer. Skrig /
 Hand er nu bleven min / og være skal hos mig.

SCENA 4.

Broderen / Svennen / Faderen.

B. **H**ør Sven / hvor faar det til ? Hvi larms der saa
 hlemme ?

Musik med Sang og Dands min Drene kand fornemme :
 Mig tvilts / at de har paa Loffet Stuen sat /
 Er Fader hlemme ? Sig hvorledis det er sat.

S. Din Broder kommen er / vi derfor holder Silde /
 End dog hans Udfær er kun Sorge fuld og ilde :

B. Er Broder kommen hjem ? Hvorledis er hans
 Stads ?

S. Kun stet og temmelig ; hans Stads er i Morads.
 Hand ald sit Guld og Sold / og alle sine Klæder /
 Har over fyre sat / forliff og ald sin Hæder :

Hand værd at ynks er ; ej nogen Staader-Mand
 Med ald sin Staader Dragt saa hellig er som hand.

Hans Klol var Hul ved Hul / og Palte sat paa Palte /
 Hans Staader Kiep var snart det beste mig befalte ;

Hans Hobed-Top var bar / og ille hadde Hat /

Hans Godder nøgne var / kort : Armod var hans
 Skat.

B. Su /

B. Fui / Fui! det lede Skarn / som sig saa har anstillet :
 Og med sit skønne Guds saa stemmeligen spillet :
 Fui! Slamme ham det Drog / den øder Slæde / sand /
 Hand Draug er ikke værd / og nep en kold Drif Vand.
O Fui det Ujen! at hand blide blem sig give /
 Vedrøbe voris Huns / og os tli Skændsel blide :
 Vil Fader liende ham / og giøre hannem got ?
 Hand burde staa af Dør med Skændsel / Slam og
 Spot.

B. Vor Fader findis dog langt anderledis findet /
 Hand er saa glad / som der var øder os oprindt
 En dejlig Slæde / Soel ; saa snart hand hannem saae
 Da monne hand med Fryd til hannem hastig gaa.
 Hand hannem faldt om Hals / hand kyste ham paa Munden /
 Sig priste salig / at hans Son igien var funden :
 Hand bød os hente Kalb / og andet Smaa Drog tli /
 Og labe prægtig an med Sang og Dands / Eptil.

B. Da kand Jeg ikke nok forstaa mig paa min Fader /
 Thi hand nu sin Fornufft og Klogskab slet forlader :
 Mon hand i Barndom gaae? mon hand dog være Klog /
 At hand vil eisse sli en Bengel / Skarn og Drog ?

Maar holte hand for mig saa stor en Højtids Være /
End dog Jeg allenfund mon hannem lydlig være ?
 Og den forlaarne Son skal finde sli en Gunst /
 Jeg tror / hand har det gjort med en forborgen Kunst.

Saa rutter / mens J vil / saa gåder / øder driller /
Jeg mine Fodder strax igien tli Marken skiller :
 Jeg ikke vil indgaa / Jeg stue ham vil ej
 Det Drog og lede Skarn / Jeg heller gaar min Vej.

Mad. Min Son / kom til os ind / din Broder er tilstæde /
Kom / vær deelagtig i vor ny bekomne Slæde :
B. Min Broder? Fui det Drog! Jeg liender ikke ham
 For Broder / som os har tilbragt saa stor en Slam.

Mad. Min Son / du skal med ham fortræden ikke være /
Men heller af hans Nød og store Slæde lære /
 At være blis og Klog / at Verdens Kalskhed ej
 Skal føre dig i Nød / og bort fra Dydens Vej.
B. Jeg

B. Jeg Verdens Trelle. Skud fra mig vel Skal bortskyde/
 At de mig træffer ej / men det maa mig fortryde /
 At il. tyd finde fand den Kon som Dyd tilhør/
 Og at I ham / ej mig den Højtids Værelse glør.
 Hvor mange dejlig Aar er Jeg hos Eder bleven
 Snart som en Tienste-Dreng af Barne Pligt tilbreven ?
 Naar har Jeg eders Munds Befaling over traad ?
 Naar bigede Jeg bort af Eders vilse Raad ?
 I har dog aldrig mig et Patte-Rid foræret /
 Som Jeg ej Lystighed med Venner kunde tæret :
 Men nu den Junker Stends / som har sit Guds forod/
 Med Drell og Dobbel, Splil og udi Horers Skød/
 Som aldrig lydlig var (det I har tit påklaget :)
 Som mange graa Haar har hos Eder foraarlaget ;
 Nu hand hjem, kommen er / strax Abret givis op/
 Og hver sig lystig glør for ham den Dudenop.
Fad. Min Son / du spyer ud for meget bitter Sa'de /
 Og alt for giftelig Ord mod hannem lader falde :
 Hand har forseet sig ; men-see til / at du / som staar
 Ej selver løber an / og større Fald saa faar.
 Hbl du fortryder paa det Velkomst Glæde. Glæde ?
 Du hver Dag haver haft det hos mig som du vilde :
 Hvad har Jeg negtet dig ? alt dette / som er mit /
 Det i fremtiden skal altsammen blibe dit.
 Du derfor dempe hør din Alvinds Qualme Dyster /
 Nu hver udi vor Huus sig storligen forlyster :
 Kom hold dig lystig med / driv bort din Bredis Rye /
 Nu Himmelen for os med Glæde Skin er ny.
 Din Broder / som var død / nu kommer er til Live /
 Du længer ikke dig Land Broder løs opskrive :
 Min Son / som var fortabt nu funden er igjen /
 Vi derfor begge vil fordribe Sorgen hen.

Chorus.

Hierlig er en Faders Hierte /
 From er Faders Hierte rød /
Barnets U-fær ham er Smerte /
 Hand sin Son er altid god.
Synder Barnet og gjør ilde /
 Hand dog ej forskyder det /
Hand sit Sind mon snart formilde /
 Og sin Brede faar forgiæt.
Kierlig Fader ej fordrager
 Sine Børn at lide Nød /
Fra sin egen Mund hand tager /
 Giver sine Børn sit Brød.
Ej for Brød hand Stene giver /
 Og for Eg ej Skorpion /
Tintet af ham negtet bliver
 Men hand hjælper Redebøn.
Men hvad Løn faar tit en Fader
 For sit fromme Hierte-Lag?
Dersom Lykken ham forlader
 Og hand bliver arm og svag.
Allentid til Barnet henger
 Fromme Faders Hierte-rød;
Men / om hand til Barnet trænger /
 Nep er Son mod Fader god.

Væ dig Fader! skal du neje
 For din Son ydmygelig/
 Nep skal hand Qvintin udveje
 For de Pund hand fik af dig.
 Er din Son en Junker bleven/
 Og du kun er Bonde-Mand
 Af hans Bog er du slet skreven/
 Hand dig ikke hugse kand.
 Agter du ham at besøge
 Ikke du velkommen er/
 Hand din Smerte skal forsøge/
 Naar du hannem kommer nær.
 Hand dig ej for Fader kiender/
 Hand mod dig vil ej hengaa/
 Ej hand rekker Helse-Hænder/
 Beder dig ved Dorren staa.
 Storken bær sin gamle Fader/
 Og hand Mad forsyner ham/
 Men et Menniske forlader
 Tit sin Fader: Hvilken Skam!
 Skamme sig hver den / som glemmer
 Mod Forældre Barne-Blight!
 Sandelig hand selv beskammer/
 Sig for alle Mand med stigt.
 Kierlighed ej vil opstige/
 Men den stiger gierne ned /

Son-

Sonne-Hierte let kand svige
 Faders bliver stedse ved.
 Paa Guds eget milde Hierte
 Er en Faders Hierte Speil/
 Naar en Synder finder Smerte
 Over sine Synde-Fejl;
 Da / som Fader sig forbarmer
 Over sine Børn med hast:
 Saa Gud Synderen omarmer/
 Og ham lindrer Syndsens Last.
 Som et Skarn gaar fra sin Fader;
 Saa gaar Synderen fra Gud;
 Dydens Vej hand slet forlader/
 Overtræder og hver Bud/
 Hand omrutter / larmer / sværmer/
 Soler sig i Synde-Dynd;
 Hand til Helvede sig nærmer/
 Meer og meer ved hver en Synd.
 Korset kommer / Nød paatrænger/
 Synderen erindrer sig
 Straffen / som ham overhenger/
 Hand sig bedrer hastelig/
 Sukker / skriger / gaar tilbage/
 Søger Herrens Naade-Favn/
 Gud mon naadig ham antage/
 Kalder ham med Sonne-Navn.
 Slut.

Slutnings Sonnet.

Faders Rige Huus er overflødig Glæde
 For den Forlaarne Søn; Naar hand har
 raset mest /

Dg været nogenstund den falske Verdens
 Giest /

Dg paa det sidste nep har Masse-Grud at æde;
 Da hand tilbage til sin Faders Huus mon træde
 Der har hand Guld og Brød / der kand
 hand lide best /

Der hand Fryd-holde kand en lystig Glæde
 de-Fest /

Dg der hand finder et bestandigt Velstands Sæde...
 Bort Verden med din Lyst! hos Gud er best
 at boe

Hand giver Lyst og Trøst og sødste Hierte
 Noe.

Vel glimrer Verden for et Lyst-begierlig Dje;
 Men Verdens Dje-Lyst og Saurhed snart
 forgaar /

Men mand dend sande Fryd hos Gud alle
 ne faar /

En Raade-tørstig Siæl Gud Ene skal fornøje.

E N D E.

